

כול התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים חסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגדוק שליט"א

בני ברק - אלעד



ו' אדר תש"ע

תרומה

שנה י"ד גליון תרמ"ט

תוכן העניינים

- לקח טוב עמוד ג'
- קול תפילה עמוד ה'
- שבת בשבתו עמוד ז'
- דבש תמרים עמוד ט'
- בשפתי צדיקים עמוד י"א
- פרפראות להכמה עמוד י"ג
- פניני התורה עמוד ט"ו
- חוקים להורותם עמוד י"ז
- הילולא דצדיקיא עמוד כ'
- דבר בעתו עמוד כ"ד
- משולחן מלכים עמוד כ"ז

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

שבור ורצוץ התהלך לו העני לבשו בלויי סחכות כשמקלו ותרמילו בידו אחרי יום עבודה קשה ומפרכת ולא עלתה בידו לקבץ אפילו שוה פרומה, שקוע בהרהורים נדד כשדאגה מכרסמת בלבו איך ובמה יוכל להביא טרף לביתו לחם לפי הטף לכלכל את בניו הרעבים גם צמאים.

לפתע נצנצה רעיון במוחו, הלא יש לו מלבוש יקר שנפלה לו בירושה מזקינו, ועל אף שלעולם חי הדבר חביב ויקר בעיניו ולא רצה למשכנו לאחרים אפילו בצוק העתים, מכל מקום החליט כי עתה כאשר כבר באו מים עד נפש מוכרח הוא למשכנו אצל מלוה למען הציל את משפחתו מהרפת רעב.

חדשים ימים כבר הלפו עברו מאז, והנה המלוה רואה שאין הלוה בא לפדות את משכנו, ובראות המלוה שגם אחרי שכבר הזכיר לו חימנה מספר פעמים הלוה אינו שם אל לבו כי הוא חייב לשלם לו את הכסף, קרא אליו חייט אומן כדי שיתקן את הבגד ויתאימו למידתו.

כשנודע הדבר להלוה העני, התאמץ להשיג מעות ורץ תיכף לבית המלוה כדי לפדות את המלבוש, המלוה הביט עליו בתמהון ושאלו: מדוע התאמצת והזדרזת לפדותו כעת אחרי שכבר מונח אצלי זמן כה רב, ולמה לא מיהרת לפדותו עד הנה.

השיב לו העני: החסבר פשוט הוא, המלבוש שהפקדתי אצלך כמשכון, מתוקן ומדוד הוא לפי מידתי, כל זמן שהוא היה עדיין מתוקן במידה זו, הייתי סמוך ובטוח שבכוא היום אוכל לפדותו וללו בשו, אולם כעת לאחר שהחלמת להתאימו למידותיך ולקלקל את מידתו הקודמת, ידעתי שאם לא אפדנו מיד שוב לא תהיה לי תקוה לפדותו והוא כבר לא יחזור אלי לעולמים.

והנמשל מובן, דהנה איתא במדרש על הפסוק ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, בתוכו לא נאמר אלא בתוכם בתוך כל אחד ואחד, וביאור הדבר כך הוא דאף שמפני חטאינו גלינו מארצינו ושני המקדשות נתמשכנו בשביל עוונותיהם של ישראל מ"מ לא בטלה סיפא דקרא "ושכנתי בתוכם" ואף בהיות ישראל בגלות בשפל המדרגה עדיין נשאר מלבוש יקר זה בשלימותו, וקיבלו בזה הבטחה שהשכינה תשוב ותשכון בתוכם כעת שיבא לציון גואל.

אולם בראותינו את אורך גלותינו ויותר מכך כאשר אנו רואים שמרוב הצרות ותלאות וטירדת הזמן אנו יורדים ברוחניות, עד שקיים חשש שחלילה לא נהיה ראויים להשראת השכינה, בשעה זו מחוייבים אנו לזעוק לה' שישוב במהרה וירחמנו שנזכה במהרה לפדות המשכון בביאת גוא"צ בב"א.

די היסטאריע

אברך די וואסערט טעג קופת רבי מאיר בעל הנס

אין די פריילעך טעג וועט זיין די וואסערט טעג קופת רבי מאיר בעל הנס

אברך די וואסערט טעג קופת רבי מאיר בעל הנס

עמוד ל"ה

כולנו !!!

למעמד "החזקת היסודות" לטובת:

כולל עניי חיים

צדקה

בעל הנס רבי מאיר

סיעת סאטמאר

אלקא דמאר ענינו

החזקת היסודות לטובת היסודות

מוצש"ק תרומה הבעל"ט
באולם אימפיריעל בוזיליאמס בודג יע"א



בס"ד

אל מע"כ ידידי היקר והנעלה הי"ו
הננו בזה להזמין בקריאה של חיבה לבוא ולהשתתף אצל

דינער הר אשונה

שהגני עורך למען החזקת מבצר התורה

כולל עצי חיים בארה"ק

לצדקת רבי מאיר בעל הנס

אשר תחת כנפי מתנססים פעולות נרחבות לנוגות אנ"ש תושבי ארה"ק בכל העניים הנצרכים, הן בתורה, הן בעבודה והן בגמילות חסדים וגולת הכותרת הוא כולל האברכים

אשר בצילו חוסים קרוב למאה אברכים תלמידי חכמים, מרבצי תורה, ומורי הוראה

הכולל הק' נתיסד ע"י כ"ק אאמ"ר הגה"ק זצ"ל ע"ש בק"ז הגה"ק מרן פלג ה'עצי חיים' ז"ל, בכדי למלאות רצון אבותיו רבתי"ק לייסד כולל בארה"ק לצדקת רבי מאיר בעל הנס, וראה בזה ענין של כיבוד אב לתקן בית תלמוד ומפעלי חסד לשמו ולכבודו הבהיר

שתתקיים אי"ה
חוצע"ק פרשת תרומה
ז' אדר תשי"ע (ולחמ"ס' 20 Feb.)
בהשתתפות אחי כ"ק מרן שליט"א
באולם אימפריאל
712 Bedford ave.
(Cor. Wallabout)

איתן תקוותינו שבע"כ אשר כבוד אאמ"ר ז"ל יקר בעיניו יקיים רצון צדיק, ויבוא לעזרתנו למען קיום הכולל התעטרה ושתתף פעין יפה וברוח נדיבה למען תמיכות אחינו לדעת בארה"ק יצ"ו, בכדי שיכלו להמשיך לישב באהלה של תורה בהרחבת הדעת, ובדאיכות התנא האולקי רבי מאיר בעל הנס ז"ל, בצדוף זכות אבות"ק מיסדי הכולל יג על כל המשתתפים להתברך בכל מיני דמוטב, עדי נזכה לביאת משיח צדקינו בב"א

ידידך המצפה להופעתך
שלום אליעזר טייטלבוים
רב דקהל יטב לב ד'סאטמאר 15טע עון.
בלאאמ"ר הגה"ק ז"ל

דמאיר ענינו

לקח טוב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר והסידות נאמרים

ויקחו לי תרומה וכו', מבוואר בס' כלי יקר, דע"י שהאדם נותן להש"ת, עי"ז הוא מקבל גם כן, ולכן נאמר ויקחו לי תרומה, אמנם ידוע דאם חשב אדם לעשות מצוה ונאנס ולא עישה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה, וזה מאת כל איש אשר ידבנו לבו, דהיינו שרק מחשבתו דזה לזה ג"כ הש"ת מצטרף לו למעשה, ותקחו ממנו ג"כ את תרומתו. (אף פ"י תבואה)

☆

ויקחו לי תרומה וכו', התורה"ק מלמדת דרכי

עבודה, להיות במחשבתו תמיד כשבילי נברא העולם, כמו אדם הראשון שנברא יחדי ולא היה שום אדם עמו, רק היה מייחד עצמו ומוסר נפשו ורוחו ונשמתו אליו ות"ש, כן אתה צריך לדמות כך במחשבותך, ולא יבטל אתו שום אדם מעבודתו ית' כי כולם לא יהיו נחשבים בעיניו, רק יתבודד במחשבתו להתהלך את האלקים בלבד, וזהו פי' ויקחו לי, שיקחו את עצמם לעבודתי, או הפי' שיקחו כשבילי, זאת במחשבתם תרומה מאת כל איש להפריש עצמו מכל איש כנ"ל. (רע קודש)

☆

מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתו, תרומה לשון הפרשה, מאת כל איש אשר ידבנו לבו, מן כל איש שלבו יתאה ויחלום שלא לאיזה דבר, תקחו את תרומתו, מזה תלמודו עד כמה צריכים להיות מופרשים לו, כגון מי שמתאוה לממן לצבור הון ועושה, לא יצוה ולא ישקט יומם וילילה מלעמוק במי"ו ומלאכה ולעבוד ימים ונהרות, מכנים אי"ע בסכנות נפשות להשיג תאוה המדומה לשעה וכחלום ינוק, בפרש עבודתו צריך להיות בחשק גדול שלא יבטל אתכם שום מניעה בעולם מעבודת ה' במס"ז ממש.

(דברי יחזקאל)

☆

ועירות תחשיב, ברש"י ששש ומתפאר בגוונק שלו. והלא התפארות היא ממדת הגאווה והוא גרוע ביותר, ואיך לקחו מזהוה וזאת למשכן, אלא מהאי טעמא לא בראה הקב"ה לתמידות אלא לאותה שעה, ואף זאת רק כדי לקיים ואנדרו "התנאה לפניו במצותו". (הקל יצחק)

☆

ועשו ארון עצי שיטים, הרמו בזה, ארון מורה על עסק התורה שזדה מונח בארון, עצי שיטים פי' הוא עצה לחסור השמירת והכלי

עולם הזה, כמאמר הכתוב עדות ה' נאמנה מחכימת פתי.

☆

בטבעות הארץ יהיו הכדים לא יסורו ממנו, הארון רמז לת"ח שהתורה מונחת בתוכו, בדיו המה הנחשאים את הארון, תמכין דאורייתא, ובא הכתוב באודרה שלא יסורו מן הארון ח"ו, אלא יהיו תמיד תומכים בו, כי באמת הארון נושא את נושאו, והוא המשפיע לתומכין שלו כל טעם. (תורת חיים)

הרוצה ללמוד לשמה צריך לשוב בתשובה לפני הלימוד ואחזי הלימוד

ועשית שנים כרוכים זהב וכו', דהארון מרמו לתורה, וידוע דכשדאם רוצה ללמוד תורה לשמה, צריך מקודם לעשות תשובה ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי, ע"כ צריך קודם הלימוד לפשפש במעשיו לעשות תשובה, ולמצוא חסרונות במעשיו, וירצה מעתה להיות עובד ה' באמת ללמוד ולעשות, וגם אדם הלימוד כשפוסק צריך לפשפש אם דזה לו איזה כוונה ח"ו בלימודו, או ח"ו איזה כוונה אחרת שלא לשמה, וצריך להרהר בתשובה על שלא היה לימודו כהוגן ח"ו, נמצא כל ימיו בתשובה, וכן בכל עשיית המצוות צריך ג"כ לעשות תשובה לפניו ולאחריו.

וזהו פי' הפסוקים דהארון מרמו לתורה, והכפורת מרמו לתשובה, דמכפר על העוונות, וזהו ועשית שנים כרוכים זהב, ופרש"י פרוצק תינוק, דהיינו שצריך האדם לעשות תשובה, ויהיה נכנע בעיניו ויודמה כתינוק בן יומיו, שלא עשה עדיין כלום מצות ומעשה"מ, ושני פעמים צריך האדם לעשות תשובה ולעשות לעצמו כתינוק, דהיינו קודם הלימוד ואחר, וזהו שנים כרוכים ר"ל ב' פעמים יחזיק עצמו כתינוק, וצריך להבסר יחו, וזהו משני קצות הכפורת, וזהו פי' הפסוק אח"כ ואל הארץ תתן העדתי, וברש"י אינו יודע מה מלמדונו, אלא שהכתוב מרמו, שאדם שתעשה הכפורת דהיינו התשובה שיתכפר

☆

ככל אשר אני מראה אותך וכו' וכן תעשו. נ"ל דכן תעשו חזור על כל אשר אני מראה, כמו שאתה איך רשאי לשנות רק לעשות כאשר אני מראה אותך, כן תעשו לדורות כאשר אני מראה על פי הנביאים אשר יהיו באותו הדור.

☆

וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר, דאיתא בספס"ק תיקון גדול למדר המחשבה, לציר במחשבתו המומור למנצח וכו', אלהים יהנוגו וכו' בציר המנורה, וזה מנוגל מאד, וזפ"ה וראה, שתסתכל בהמנורה, ועשה בתבניתם, לשון תבונה מורה על תשובה, כי לזה צריך תשובה גדולה, אשר אתה מראה בהר, שהיית מסתכל ביצר הרע שנקרא הר, וע"י תשובה תיפך אדם נעשה צדיק, וזה אשר אתה מראה בהר, כדאיתא לצדיקים נדמה להם כהר. (אור לשמים)

והבריה התיכון בתוך הקרשים מבריה מן הקצה אל הקצה, הבריה התיכון הוא בחי' יעקב שמדתו אמת, קרש"ם אותיות קשר"ם, רמז להתקשרות בצדיקים ולאהבת הברים, אם ההתקשרות לצדיקים והברים היא באמת לאמתו, וממילא עי"ז הוא קשר של קימא, במאה"כ שפת אמת תכון לעד, ככה זה יכול להבריה מעצמו כל התאות עד קצה הארזוק, וז"ש מבריה מן הקצה אל הקצה. (אהבת שלום)

☆

ועשית קרשים וכו', ההנה האדם העושה מצוה צריך לעשותה כב' בחינות, דהיינו א' שיעשה כתקנה ובהלכתה, ובב' שישמור עצמו שיעשה טוב ולא יחטא שלא יהיה בהמצוה שום פניה ואיזה חטא ח"ו, והמצוה נקראת בשם עושה, ואמר עשירם קרש תעשה, דהיינו שתעשה המצוה כב' פעמים עשה.

(טעם אלימלך)

☆

ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד, עפי"מ הכתוב שוויית ה' לנגדי תמיד, היינו שאף בשעת האכילה צריך לקשר עצמו בהשם הוי"ה ב"ה, ותמיד יחשוב בלבו שהש"ת עומד לנגד עיניו, וזהו עיקר שלמות עבודת האדם לשום מחשבתו לשם שמים, ולא לתאוה גופי כתאות אכילה, הנה כל אדם אשר נגע יראת ה' בלבבו, ויגיל את עצמו להיות מחשבתו דבוקה בהש"ת בעיניו האלו לכוון בהם לשם שמים כל אחד לפי בחינתו להוציא יקר מולל, וזה הפי' ונתת על השלחן לחם, הוא עת אכילה, פנים לפני תמיד, היינו שתחשוב תמיד שפני הש"ת עומד לפניך, ועי"ז תבא למדרגה גדולה.

(כנסת יחזקאל)

☆

ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד, ונתת על השלחן לחם, אם תרצה שלא תפסק פרנסתך, אוי תראה שפנים שלך יהיו לפני תמיד, ע"י שתתנהג בענוה כמאמר הכתוב מרום וקדשו אשכח ואת דבא ועשל רוח, כי כל אדם שיש בו נסות הרה, אומר הקב"ה אין אני והוא יכולין לדור בעולם, ומסתדר פניו ממנו, ומעתה שכאור פני מלך חיים, אוי עי"כ נשפע לו שפע ברכה והצלחה.



די מעלות פון



לאגרי "ווירקאנג" בארצות

ה

ביז איצט האט איר
"געליינט"
פון אלע פעולות

אין צו אנה
שע"ה אראו

מוצש"ק קומט "הערן" און מיטהאלטן די

גאר רייכע פרעזענטאציע

איבער די פארצווייגטע פעולות



וואס וועט פארגעשטעלט געווארן דורך די בארימטע
חברת שירה
אין שפיץ פונעם טאלאנטפולער ברחן ובעל מנגן
מוה"ר אלימלך שמעון פישער הי"ו

עס לוינט ניש
13 פארפאסן!!



למעמז

כולנו

דינער הראשונה

ומעמד "החזקת היסודות" ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א - מוצש"ק תרומה - וויליאמסבורג יצ"ו

Fine Design - 845.549.4033

קול תפילה

אמרות קודש בענייני תפילה נאמרים על פרשת השבוע ערוכים וסדורים

תפילה למען שמו יתי

ויקחו לי תרומה, פרש"י לי לשמי, בשם צדיקים, אם אדם מבקש איזה דבר גשמי מהקב"ה, אז בודקין אחריו אם ראוי הוא שתפלתו תקבל ברצון למלא משאלותיו, ע"כ העצה שבעת צרה יבקש מה' לא בשבילו אלא בשביל חלק אלוף ממעל שיש בו, שאין זה לכבודו של המלך שבנו יהי' כ"כ בשפל המצב והי' מוכה שחין ומלא יסורים וכאבים, וזהו ואני תפלתי לך ה', כל תפלתי היא רק לך ה', בשביל חלק א' ממעל. עי"ז מתעורר עת רצון, ואז מיד נענה, ואין מסך המבדיל, ואין קטרוגים, כי הכל חייבים בכבודו של המלך, שגם אלו הממונים להרוג את המורדים במלך, הרי כל כוונתם היא רק למלא רצון המלך, ואם תפלתו היא בשביל כבוד המלך, מי יעמוד נגדו, א' ברב חסדך ענני באמת ישעך, ר"ב חס"ד גימ' מרדכי, כמו בימי מרדכי עי"ז שהשי"ת הראה חסדים נגלים, נהי' קדוש השם גדול, עד שרבים מתהידיים, זהו כל תפלתו, שע"י שישפיע השי"ת חסדים יתקדש שמו, וזהו ויקחו לי תרומה לי לשמי מאת כל איש אשר ידבנו לבו, זהו תפלה שהיא עבודה שבלב, שאז בתפלתו יכוון רק לי לשמי, לא בשביל הנאת עצמו, רק לכבודו ית', ואז תפלתו תהי' מקובלת.

(צ"ת אברהם)

גודל מעלת תפילה בציבור

ועשית את הקרשים למושכן עצי שטים עומדים. יש לפרש על דרך מה שאמרו חכמינו ז"ל (ברכות ה.) במעלת תפילה בצבור, וכמו שכתוב (איוב לו, ח.) אל כבוד לא ימאס וכו', ואין קטרוג בתפילה בצבור, ולזה אנו אומרים 'בשם כל ישראל', כדי לקשר עמהם כי שורש הקדושה היא האחדות והתחברות. וזהו הקרשים צירוף 'הקרשים' (כמו שכתוב באור המאיר), והיינו להתקשר את עצמו עם כולם, למשכן גימטריא 'קדוש', עצי שטים שזהו עצה היעוצה נגד השטן שגימטריא שים כנוכר לעיל, שלא יקטרג בשעת התפילה, וזה עומדים הרומז לתפילה, כמו שאמרו חכמינו ז"ל (תענית ב.) אין עמידה אלא תפילה, ועל ידי התקשרות יהיו עומדים לשון 'רבים', וממילא יקבל התפילה לרחמים ולרצון, אמן.

(משמרת איתמר)

בעת התפילה היו הכרוכים פורשים כנפיהם

היו הכרוכים פורשי כנפים למעלה וגו'. הכרוכים הם היו מודיעים החיבה והתעוררת האהבה בין הקב"ה לכני"י שבכל המקדש לא הי' נס כזה שחתיכת זהב יהי' בו חיות כי בעת התפלה של ישראל גי'פ ביום היו פורשים כנפיהם למעלה כמבוי' בזה"ק פ' אחרי והיו יודעים ישראל איך שהקב"ה מתאהב לתפלתם של ישראל והי' הקב"ה מודיע זאת ע"י הכרוכים שבעת התפלה היו פורשים כנפיהם למעלה.

(תפארת שלמה)

א"ר יוסי בן קיסמא פעם אחת הייתי מהלך בדרך ופגעתי שלש מאות גמלי טעונים אף וחומה, ופגע בי אליהו הנביא ואמר לי זה למען דמשתעי כבי כנישתא, ומי לנו גדול משה רבינו ע"ה שנתירא מאף חומה.

מדרש שוחר טוב

☆

אם מדברים בבית הכנסת ובכית המדרש דברים בטלים, ההכל של דברים הבטלים הוא טמא ומתלבש בו שר של חוץ, ומקבל התפילות ומכניסם אל החיצונים, והו"ל כעובד עבודה זרה.

דרשות חתם סופר

☆

וכן פירשו (בינה לעתים סוף דרוש פ"ו) שידו לו וגו', שיחו בכל נפלאותיו (תהלים ק"ה פסוק ב) ולא בשבח בני אדם, שמתוך שבחו בא לידי גנותו, והשתא מקיימין הקרא כמשמעו, שידו לו זמרו לו אז שיחו, כי כעוה"ר משיחין כפסוקי דזמרה, וגם בכל נפלאותיו, ר"ל גם בתפילת שמונה עשרה שמספרין גבורות ה' ונפלאותיו, איך שפירד גשמים וטללים, ומחי' מתים ורופא חולים, ומכרך השנים ומקבץ נדחי ישראל, ומכרית המינים ובונה ירושלים ושומע תפילה, ומספרים איך שעושה בכל יום ובכל עת ניסים ונפלאות הגדולים עמנו, והם מדברים אז דברים בטלים, אוי לאותה כושה אוי לאותה כלימה, מורדים ופושעים בהיכל מלך, אין זה אלא כפירה סודרה, אין אלקים כל מזימותיו ח"ו.

ישפח משה וישב

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' רפאל מרדכי ב"ר מנחם ז"ל

פרידמאן

נלב"ע א' אדר



המעמד

והחזקת היסודות

מוצגש"ק פרישת תרומה
הבעל"ט



סדר

דינער הראשונה

של צדקת רבי מאיר בעל הנס
מלל עצי חיים

10:00

הופעת
כ"ק מרן רבינו
שליט"א

9:30

זמן גורל
אויף א העיליכע
לערנער "חתן
שטריימל"

9:15

פתיחת
סדר המעמד
כ"י חודי ודורה פו ספיק סוגיות
ר' וואלף אהן
טעלעו שליט"א

9:00

נעים זמירות
ישראל
מדינת ליטווע"ק
ע"י חברת
"שירה"

8:30

פתיחת
המעמד
מילות דים לעשות סוף מלכו רעד
באולם אימפירעל

על שלשה דברים העולם עומד

10:00

האודו והושבו
הרה"ג
רבי חיים משה
לעווי שליט"א
בעלז' מיטבת סרייט

ימסור פריטים נשגבים אודות
פעילות שונות של "חסד"
ע"י צדקת רב מאיר בעל הנס
מלל עצי חיים

עמוד החסד

9:45

אודותי העיל
הגה"צ
ראש ישיבת
מהר"י בני ברק
שליט"א

ימסור עדות נאמנה ממעלות
"עמוד העבודה"
ע"י צדקת רב מאיר בעל הנס
מלל עצי חיים

עמוד העבודה

9:30

הגה"צ
רב דקהלתינו הק'
שליט"א
בויליאמסבורג

ימסור פריטים אודות הגברת
"כח התורה"
במסגרת צדקת רב מאיר בעל הנס
מלל עצי חיים

עמוד התורה

10:30

שיר מיוחד
"לאמיר דערציילן"

"חברת שירה"
העו בשיר מיוחד
לכבוד הצדקה הקדושה
צדקת רבי מאיר
בעל הנס

10:15

דבר הכולל
ע"י כ"ק גאב"ד
דקהלתינו הק' שליט"א
15'טע עוו.

נשיא מלליט

החזקת היסודות

10:50

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
דברות קודש ודברי ברכה

שבת בשבתו

אמרות קודש בעניני שבת נאמרים,
על פרשת השבוע ערוכים וסדורים

להיות בשבת בבחי' וגילו ברעדה

וידבר ה' וגו' דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה, ופירש"י לי לשמי, ואיני יודע מה כוונת רש"י הק' בזה, ונ"ל לפרש ע"ד הרמז דקאי על ש"ק, ע"ד מאמרם ז"ל מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה לך והודיעם והנה בית אוצרו כביכול הוא יראת שמים ע"ד שאחז"ל אין להקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים בלבד שנאמר הן יראת ה' היא אוצרו, והנה אף שהאדם שומא א"ע בשבת קודש צריך שלא יהי' ח"ו עם פניות וגיארות, ושום דבר אחר מעורב בו, רק להשם לבדו ובשבת קודש בעצמו לא יבקש כ"א יראת שמים, וע"כ אמרו חז"ל מתנה טובה יש לי בבית גנזי דהוא היראה' שבא מבחינת שבת קודש, וע"ז כיוון המסדר בזמירות של שבת בבית גנזי היא תמונה, דקאי על ש"ק, ועל היראה' שבא מחמתה ולפ"ז נוכל לומר דזהו גם כוות רש"י ז"ל באומרו לי לשמי ור"ל כי שמי' ר"ת "יום שבת" מנוחה, וגם שבת הוא שמא דקב"ה והכתוב מלמד לאדם דביום ש"ק יהיה ביראה עילאה, וז"ש ויקחו לי שיקחו אותו כביכול לשמי' ר"ל ליום "שבת" מנוחה, וח"ו לענג א"ע רק עיקר כוונתו יהיה לענג את השבת ולא יפריד ח"ו בין הדביקים דהיינו בין שמא דקב"ה ובין השבת רק לייחד יסוד ומלכות, ולבוא לבחי' יראה עילאה ע"י בחי' שבת קודש, כנ"ל שיראה' בא מבחי' שבת קודש, ועד"ז יהיה כוונתו לה' לבדו, שמרומז גם כן בתיבת לי לשמי, שהוא שמא דקב"ה והבן.

השבת היא בבחינת ויגבה לבו בדרכי ה'

וידבר ה' וגו' דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה כו', בילקוט בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע פתח הקב"ה ואמר ויקחו לי תרומה והוא פלאי. ונ"ל העני' הדנה בימי החול צריך להכין א"ע בהכנה דרקה על השבת קודש כאשר כתבתי כ"פ ששת ימים תלקטוהו ר"ל דצריך ללקוט ולהכין א"ע בששת ימי המעשה על ש"ק ואז וביום השביעי שבת, והנה הששת ימי המעשה נקראים בחי' נעשה וש"ק הוא מחשבה ע"כ נקרא בחי' נשמע דרומז על מחשבה ובשבת קודש צריך לשכוח כל הענינים ויהי' כל מלאכתו עשוי' הן בגופניות הן ברוחניות ואין לדאוג על שום דבר הן בנפש הן בגוף ויגבה לבו בדרכי ה', ע"כ אמר הילקוט כיון שאמרו ישראל נעשה ונשמע וקבלו על עצמם בחי' הכנה בימי החול דהוא בחי' נעשה ובחי' ש"ק דהוא בחי' נשמע בחי' מחשב בחי' חכמה מוחא איהו מחשבה כי שבת נק' קודש וגם

חכמה נק' קודש ע"כ מיד אמר הקב"ה ויקחו לי תרומה ר"ל תגביהו ו תרומם עצמיכם לשמי' דהוא ר"ת "ליום שבת" מנוחה כאשר כתבתי בכתבי עיי"ש ותבין.

ע"י השבת ימחה זכר עמלק

ויקחו לי תרומה וגו', תרומה היא משמעות תרי"ו מה, מה אנו ומה חיינו, וע"י שהוא בעיניו שפל שבשפלים, השי"ת שוכן את דכא ושפל רוח, וכל מה שיותר לבו שבור בקרבו, זוכה להשראת השכינה של ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, תרי"ו מה היא נגד זכור את יום השבת לקדשו, וזכור את אשר עשה לך עמלק, עמל"ק גימ' ר"ם, שהוא גאות. ולכן משה רבינו שהי' בבחי' ונחנו מה, נצח אותו. וכמ"כ זכור את יום השבת, הוא ע"י בחי' ונחנו מה, מ"ה גימ' אד"ם, שע"י נשמה יתרה של ש"ק הוא בחי' אדם, כי בחי' נפש ורוח שייך גם בנפש הבהמי, כמד"כ ורוח הבהמה היורדת היא למטה, ודרגת אדם היא הנשמה, וזהו ויקחו לי תרומה, בחי' תרי"ו מה, הוא תרומה לה'.

ע"י אהבה ויראה יזכה לקדושת השבת

זהב וכסף ונחושת, זהב רמז ליראה כמ"ש (איוב לו, כב) מצפון זהב יאתה, כסף מלשון כסופין רמז לאהבה, נחשת בגימט' יו"ם שבת, ע"י אהבה ויראה יכול אדם להמשיך עליו קדושת ש"ק בכל יום, תלמיד חכם שעושה כן, נקרא מטעם זה שבת דכולי שתא (זח"ג כט ע"א) ויזכה ליום שכולו שבת.

להניח י"ב חלות על שלחנו בשבת

ונתת על השלחן לחם פנים לפני תמיד, יש לדקדק מ"ש בזה בלחם הפנים לשון תמיד, וי"ל עפ"י מ"ש במאמרינו הלז (פ' אמור) עה"פ ביום השבת יערכנו לפני ה', עפ"י ששמעתי מפה קדוש אדומ"ר הקדוש משינאווע זצ"ל בשם רבינו הקדוש רבן של ישראל מלובלין ז"ע, כי בכל עיר צריך עכ"פ אחד המיוחד והחשוב להניח על שלחנו בשבת י"ב חלות. וזהו דוגמת המשכן ביום השבת יערכנו, וזהו י"ל רמזו בלחם הפנים שהיו י"ב חלות. וכ' בלשון "תמיד" היינו גם בזמן הגלות שאין המשכן וביהמ"ק קיים יעשו כן בכל עיר ועיר בכל שבת ושבת, וליכא מידי דלא רמיזא באורייתא, והוא ית"ש יגלה לן טעמי דבתריסר נהמי וכו'.

(מאמר תורת שבת)

לעילוי נשמת

הרה"ח ר' איתמר טובי' ב"ר מנשה שווארץ ז"ל

נלב"ע כ"ג אדר

הונצח ע"י בנו ידידינו מוה"ר מנשה שווארץ הי"ו

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

די מעלות פון

כולל עצי חיים

צדקת רבי מאיר בעל הנס

מסעוד 'זשקסן היסוד' ל"ג פון ארצ'י סליס-א - ממשל'ק הרב-ה - ויליאמסבורג יצ"ל

רבש תמרים

**פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים,
רבותינו הקדושים עצי התמרים**

נאום הי' (הני ב ה) ומה נועיל בזה שנותן לצדקה מממון השי"ת. אכן הענין הוא כי מדה טובה מרובה ממדת הפורענות, ואמרו חזו"ל (פסחים א) כי שני דברים אינם ברשותו של אדם ועשאן הכתוב כאילו הם ברשותו לעבור עליו, אם כן מכל שכן כעת שאנחנו מקיימים מצות השי"ת בממוננו בודאי עשה הכתוב כאילו הכסף ברשותנו ומשלנו אנחנו נותנים לקיים המצוה, וכל זה הוא רק אם האדם מכוון בעשיית המצוה לשם הי' אז הכל הוא ברשות שלו, משא"כ אם אינו מכוון לשי"ש אף כשעושה המצוה אינו עושה אותה משלו כי אם משל הקב"ה.

וזה שאמר הכתוב ויקחו לי תרומה ופירשו לי לשמו, היינו שיעשו המצוה הזאת לשם הי' לקיים פקידתו יתברך ואז הכסף הוא ברשותנו ומשלנו אנחנו נותנים לו, וז"ש יפרישו לי מממונם נדבה, כי אחרי עשיית המצוה לשמי אז הנני נותן להם הכסף להיות שלהם ומממונם הם מקדישים לי, משא"כ מאת כל איש אשר ידבנו לבו, היינו אם אינו מכוון בנתינת התרומה כי אם בעבור נדבת לבו כי נדיב הוא ולא בשביל לקיים מצות השם, אז הכסף הזהב שלי הוא, ומאיש כזה תקחו את תרומתי, לא תקחו תרומה מממונו שלו אחרי כי הכל שלי הוא, ואח"כ הזויר הכתוב עוד הפעם וזאת התרומה אשר תקחו מאתם, היינו שיוכנו בנתינתם לשם הי' ואז תקחו את התרומה מממונם ומשלהם וכו'.

(עצי חיים, מכתבי הר"ח רי' ישראל

חיים מאמעט ז"ל מקליניוורדאן

מחיים שמע ישראל)

דברי הרמב"ם ז"ל בפ"י המשניות (פאה פ"א מ"א) אלו דברים שאדם אוכל פרותיהן בעולם הזה והקצין קימת לו לעולם הבא. כי המצות נחלקין בתחלה לשני חלקים, החלק האי' כמה שיש בינו ובין הקדוש ברוך הוא וכו', והחלק השני במצות התלויות בתועלת בני אדם וכו', וכשיעשה האדם המצות המיוחדות לנפשו וכו' ויגמלוהו הקב"ה עליה לעוה"ב וכו', וכשיעשה התלויות בתועלת בני אדם ג"כ תחלק לו לצדקה לעוה"ב וימצא טובה בעוה"ז בעבור שנהג מנהג טוב וכו' עיי"ש. והיוצא מדברים הללו שגם המצות שבין בני אדם זה עם זה ג"כ מהצורך לעשותם על הכוונה האמיתיות לשם הי', כי עיי"ז ימצא שכרו לעוה"ב ג"כ, משא"כ אם יעשה אותם רק משום מנהגו לנהוג מנהג טוב עם זולתו אז לא יהי' לו שכר כי אם בעוה"ז.

וזה שאמר הכתוב נתן נתן לו וגוי' ולא ירע לבבך בתתך לו, היינו שלא תתן לו רק אל כוונה הזאת אחרי כי אתה רך לבב ולא תוכל לראות בצרות חברך, כי בגלל הדבר הזה שתעשה המצוה על אופן כזה מבלי תכוון בזה ג"כ לשם הי', אז רק יברכך הי' אלקיך בכל מעשי ידך ובכל משלה ידך כי לא יהי' לך כי אם שכר עוה"ז, עיי"כ אינך נתן נתן לו שני נתינות למען יעמוד שכר המצוה ימים רבים לעוה"ב.

ועוד זאת ידוע להאדם באם יכוון בעשיית וקיום המצות לשם הי', והוא עי"ד שכתב הנועם מגדים (סוף פ' צו) לבאר הענין במצות השם שאנו מקיימים בממוננו, והלא הממון הזה אינו משלנו כי לי הכסף ולי הזהב

ויקחו לי תרומה. במדרש אי' ההי"ד תורה ציוה לנו משה וגוי', וני"ל עפ"י המדרש כל מה שישראל אוכלין בעוה"ז אין אוכלין אלא בזכות אמונה דהנה אמרו חז"ל היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם ולא שייך בזה משום ביומו תתן שכרו משום שהיה עיי' שליח, אך האמונה דהיינו אנכי ולא יהיה לך דמפי הגבורה שמענו ולא הוי שליח אי"כ שכרו בעוה"ז, והנה שורש הצדקה היא האמונה כמ"ש והאמין בהי' ויהשבה לו צדקה ולכך כתיב ויתנו ולא ויקחו דעיי' הנתינה הם לוקחים את שכרם בעוה"ז, ולכאורה שכר מצוה בהאי עלמא ליכא, לזה אמר המדרש ההי"ד תורי"ה ציוה לנו משה שרק כמנין תורי"ה ציוה לנו משה, שהם תרי"א מצוות, ושני דברות הראשונות מפי הגבורה שמענו ולא היה עיי' שליח, ובה נאמר ביומו תתן שכר, ולכן על מצות צדקה שהיא שורש האמונה מקבלים שכר כהאי עלמא.

☆

ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי, וזאת התרומה אשר תקחו מאתם. ופרש"י ויקחו לי לשמי תרומה, יפרישו לי מממונם נדבה, וצ"כ.

ויובן עפ"י"מ שאמרנו בפ"י המקרא פ'י ראה (טו י) נתן נתן לו ולא ירע לבבך לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך הי"א בכל מעשיך וגוי'. דהכלל הוא כי בכל המצות אשר יעשה אותם האדם שלא יכוון בעשייתם כי אם לשם שמים לקיים מצותיו יתברך ולא מטעמים אחרים המסתעפים מעשיית הדברים. ונקדים

על שלשה דברים...

ביים מעמד
דינער הראשונה
והחזקת היסודות

שליסט זיך אן אלס שותף מיט רבי מאיר בעל הנס!

דורך איינס פון די דריי מעגליכקייטן

החזקת
אברך לשבוע

\$180

החזקת
אברך להצי חודש

\$360

החזקת
אברך לחודש

\$600

און באקומט צוגעטיילט אויפן פלאץ די ספעציעלע מתנה דער

קונטרס משולחן מלכים

שיחות קודש פון כ"ק מרוך רבינו הגה"ק שליט"א

ביים באנד אין ארה"ק פאראנגענעם חודש חשוון תשס"ט

אין צונאב וועט איר א"ה באקומען א מתנה די נייע ספר

"משולחן מלכים ח"א" - שנת תשס"ח

ווען עס וועט איר"ה ארויסקומען, כ"ז ניסן הבעל"ט

וועט דהייללא של רבינו"ק בעל ברך משה ז"ע

דינענט מיט צום דינער לה"ם

\$120

זכות החזקת אברך צעירים

היסודות

מוצש"ק פרשת תרומה הבעל"ט



החזקת

של צדקת רבי מאיר בעל הנס מולל עצי חיים

קול התאחדותינו ש"י התאחדות האברכים די סאטמאר בני ברק

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

ויקחו לי תרומה - לי לשמי

שמעתי מפי מגידי אמת שפעם אחת בא לפני זקני הרה"ק רבי צבי הריש מזידיטשוב זי"ע איש חולה ל"ע, שהיה קשה להושיעו ואמר לו בערב שב"ק פרשת תרומה לעת עתה אין בידי הרפואה זולת אם בעת אמירת התורה ובשבת בעת שבתו אצל השלחן הטהור קראו הקדוש אליו ואמר לו הודות לה' יש לי רפואה עבורך כי על ויקחו לי תרומה פירוש רש"י לי לשמי והענין כי בשתי תיבות רפואה שלימה תמצא אותיות רפוא"ה שלימ"ה דהיינו שם הוי"ה עם רפ"א של"ם והנה תרומה עולה בגימטריא מכוון רפ"א של"ם וחסר עוד מספר שם הוי"ה ב"ה שיהיה רפואה שלימה וזה שפירוש רש"י לי לשמי כלומר שיצרפו ויקחו אל המספר תרומה גם מספר שמי המיוחד המורה על הוי"ה ב"ה וכשצטרף הוי"ה עם תרומה יהיה גימטריא רפואה שלימה. וש"ב הגאון החסיד מו"ה סענדר טוביש זצ"ל נכד רבינו כתב לי כי זקננו רבנו צבי ציוה להחולה להפריש כ"ו מטבעות לצדקה אף מטבעות היותר קטנות וזהו צירוף שם הוי"ה ב"ה שמספרו כ"ו אל תרומה וכאמור לעיל.

(עשר קדושה)

ויקחו לי תרומה

מעשה שהי' אצל הרה"ק ר' צבי הירש מרימינוב זצוק"ל שבא אליו כפרי אחד להזכיר א"ע להפקד בדבר ישועה ורחמים, וביקש ממנו הרה"ק מרימינוב סכום גדול עבור פדיון נפשו, וחתנו של הרה"ק הנ"ל הי' מעכב בדבר שלא ידרוש ממנו כי מעמדו דל וריק הוא, ולא ארכו הימים ותצא אש ואכלה את ביתו ושני ילדיו של הכפרי, ובא אל הרה"ק מרימינוב ודמעתו על לחיו, ויהי כשמוע הרה"ק את כל המאורע קרא לחתנו ואמר לו עד מתי לא תדע ותבין כוונת השי"ת באמרו למרע"ה "ויקחו לי תרומה" ולא אמר ויתנו לי תרומה, רק הענין הוא כי השי"ת למד למרע"ה כי למען להסב טובה לישראל שלא יהא הדין מתוחה עליו אזי יקח מעמו כופר נפשו בזרוע וביד חזקה וזהו ויקחו לי תרומה ואפי' בע"כ.

[וכע"ז שמענו מספרים משמי' דהרה"ק מוהר"מ מטשערנאביל זיעועכ"א בפ"י מאמרם ז"ל (ברכות ג') כשעלה עמוד השחר נכנסו לפניו חכמי ישראל ואמרו אדונינו המלך עמך ישראל צריכים פרנסה אמר להם צאו והתפרנסו זה מזה אמרו לו אין הקומץ משביע את הארי ואין הבור מתמלא מחולייתו אמר להם פשטו ידיכם בגדוד עכ"ד הגמ', והנה קשה על הלשון עמך ישראל והי' די שיאמר או עמך לבד או ישראל לבד, אך הענין הוא כך כי

חכמי ישראל באו בקובלנא לפני דהע"ה, עמ"ך, היינו הפשוטי העם, וגם ישראל"ל היינו הצדיקים צריכים פרנסה, כי להמון עם אין להם מזון הנפש ולצדיקים אין להם מזון הגוף ולכן אמר להם לכו והתפרנסו זה מזה דהיינו שהפשוטי עם יבואו להצדיק ויתן לו מזהב שבא, והצדיק יתפלל בעד פרנסת נפשו, אמרו לו אין הקומץ משביע את הארי היינו הקמץ לא ירצה לבוא להצדיק להעניקהו מטובו, ואין הבור מתמלא מחולייתו היינו שהבור והריק אינו מבין כי נפשו חולה ולכן לא יבוא להצדיק, אמר להם פשטו ידיכם בגדוד היינו שתקחו מאתם כופר נפשם ביד חזקה ע"כ. והדברים ידועים כי בענין דרישת הכסף הי' דרכו של הרה"ק הנ"ל כדרכו של הרה"ק ר' צבי הירש מרימינוב זצוק"ל.]

(בארות המים)

ועשו ארון עצי שטים

הרה"ק ר' ארון מקראקא (כך הי' נקרא בפ"י כל ר' ארון ולא ר' אהרן) בנו של המאור ושמש זצוק"ל, הי' מתלמידי התפארת שלמה והי' דבוק בו מאוד, פע"א כשאמר הרה"ק מרדאמסק תורה וכל החסידים דחקו א"ע כדי להתקרב ולשמוע דברי אלוקים חיים היוצאים מפיו בקדושה ובטהרה, וראה הצדיק שר' ארון עומד בקרן זוית ואינו דוחק א"ע כלל בין החסידים, לאחר שכילה הצדיק את דבריו אמר, חז"ל אמרו (יומא כ"א.) "מקום ארון אינו מן המידה" שכל הכלים שהיו בביהמ"ק תפסו מקום והארון לא תפס מקום ובכל זאת היו הלוחות מונחים דווקא בארון, וכמו"כ בר' ארון שלנו שהוא לא דוחק את עצמו ולא תופס מקום ומ"מ הוא יודע את כל התורה שאמרתו יותר מן האחרים.

(שיח שרפי קודש)

מקבילות הללאות

פעם אחת ישב הרה"ק ר' ישראל מרוזין זי"ע בבוקר קודם התפילה והאריך לספר סיפורי צדיקים, עד שהרגיש כי נתאחר וכבר הגיע זמן תפלה, או אז הפסיק ואמר, הנה כבר הגיע זמן תפילה ואנכי עדיין לא התפללתי, אכן מה הפרש וחילוק יש בין תפילה לסיפורי צדיקים, הלא התפילה היא בחינת הללו את שם ה', ואנו עסקנו בהללו עבדי ה', ומצינו פעמים שהכתוב מקדים לומר הללו את שם ה' ואח"כ הללו עבדי ה' (תהלים קל"א) ופעמים הקדים הללו עבדי ה' ואחר כך הללו את שם ה' (תהלים ק"ג א'). סיים הצדיק בדרך צחות הוא שאמר הכתוב מקבילות הללאות שני ההלולים שוים הם.

(כנסת ישראל, רוזין)

פרפראות לחכמה

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים,
כפתור ופרח משוקדים

לכם הדינים, המדרש הזה תמוה? וי"ל איתא במדרש הביאו הדר"ק (יהושע א' ט"ו) ישראל לקחו ארץ כנען מכח ד"נא דבר מיצרא" (הרצוה למכור שדהו השכן שלו בשדה יש לו דין קדימה על אחרים הרוצים לקנות השדה) משום שארץ גושן קרובה לא"י, עוד איתא במדרש (שהש"ד ח' ט"ז) בשעה שהקב"ה נתן תורה לישראל אמרו מלאכי השרת "תנה הודך על השמים" שהם רצו לקבל התורה מטעם "דינא דבר מיצרא" (משום שהתורה היתה בשמים), וזה היה טענת המלאכים ממה נפשך ארץ ישראל נתת להם על כרחך משום שהם בר מיצרא א"כ למה נתת להם את התורה כי על התורה יש לנו המלאכים דין בר מיצרא השיב להם הקב"ה "הרי נתתי להם הדינים" ואיתא (שבת י"ב) כל דיין שדן דין אמת לאמתו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית א"כ ישראל הם שותפים להקב"ה והדין הוא (ש"ע ח"מ קע"ה י"ב) ששותף עדיף מ"בר מיצרא" לכן אני נותן להם התורה.

☆☆☆

ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עומדים. במדרש איתא (ש"מ"ד ל"ה ד') ועשית את הקרשים לא היה צריך לומר אלא ועשית את הקרשים משכן מהו למשכן א"ר הושעיא על שום שהוא עומד למשכן שאם נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה יהא מתמשכן עליהן אמר משה לפני הקב"ה והלא עתידים הם שלא יהיה להם לא משכן ולא מקדש ומה תהא עליהם אמר הקב"ה אני נוטל מהם צדיק אחד וממשכנו בעדם ומכפר אני עליהם על כל עונותיהם, לכאורה קשה כיון שמיית צדיקים מכפרת כשריפת בית ה' למה הוצרך הקב"ה להחריב את ביהמ"ק היה לו ליטול צדיק אחד וישאר ביהמ"ק על מכונו, אכן י"ל דהנה המשכן הוא משכן ולכן צוה הקב"ה לישראל שהם יבטו המשכן וביהמ"ק שאז יכול להתמשכן אבל אם יבנה ע"י הקב"ה בעצמו אז אינו יכול להתמשכן שמעשה ידי ה' לא יכול להתבטל, ולפי"ז יתבאר דעד שהיה לנו המשכן ומקדש לא משכן הקב"ה את הצדיק כי הטעם שהצדיק מכפר על עוון הדור הוא משום שכל ישראל ערביין זה לזה וקיי"ל כל זמן שיש ללוח אין נפרעין מן הערב ואם יש ביהמ"ק א"כ יש ללוח לשלם לכן אין נפרעין מן הצדיק אבל אחר שנחרב ביהמ"ק ממילא אין לוח לשלם אז נפרעין מן הערב שהוא הצדיק, וז"ש המדרש "ועשית את הקרשים למשכן" היה קשה למדרש למה צוה הקב"ה שישראל יעשו דווקא הקרשים ולא ה' בעצמו ע"ז מתרץ "מהו למשכן" למה נקרא משכן "על שום שהוא עומד למשכן שאם נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה יהא מתמשכן עליהן" לכן צריך שיהיה ע"י ישראל ע"ז אמר משה "לפני הקב"ה והלא עתידים הם שלא יהיה להם לא משכן ולא מקדש ומה תהא עליהם" מה יכפר עליהם אמר לו הקב"ה "אני נוטל מהם צדיק אחד" כי בזמן שאין ללוח ונפרעין מן הערב.

(גבעת פנחס)

ויקחו לי תרומה. ובמדרש איתא הה"ד "תורה צוה לנו משה מורשה אל תקרי מורשה אלא ירושה ירושה היא לישראל, וצ"ב, וי"ל ע"פ הגמרא (גיטין ה'): הכותב כל נכסיו לעבדו יצא בן חורין, שייר קרקע כל שהוא לא יצא בן חורין, והנה השי"ת הוציא את בני ישראל מעבדות לחירות שהיו לו עבדים ונתן להם את ארץ ישראל כדן הכותב כל נכסיו לעבדו א"כ יצאו לחירות ואינם חייבים לקיים המצוות לכן צוה הקב"ה "ויקחו לי תרומה" שיהיה שייר קרקע כל שהוא ואז אינו יוצא לחירות, וזה שאמר המדרש "ויקחו לי תרומה" בכדי שיהיה שייר קרקע כלשהוא ולא יצאנו לחירות הה"ד "תורה צוה לנו משה מורשה" לכן חייבים לקיים התורה.

☆☆☆

ויקחו לי תרומה. במדרש איתא רבי ברכיה פתח (רי"א א כ"ט) לך ה' הגדולה והגבורה וגו', ותמוה מה שייד פס' זה לכאן, וי"ל דהנה כתבו המפורשים שהקב"ה קדש את ישראל בג' דברים שהאשה מתקדשת בהם בכסף בשטר ובביאה, כסף היינו כסף המשכן, שטר הוא התה"ק, ובביאה הוא לעתיד לבוא, אבל קשה הלא הקב"ה הוא המקדש וישראל נתנו כסף הקדושין, אכן י"ל לפי מה שאמרו (קדושין ד') אשה שנתנה כסף לאדם חשוב מקדשת הגם שהיא נתנה כסף הקדושין משום שאמרינן שהיא מתקדשת בהאי הנאה שאדם חשוב הסכים לקבל ממנה הכסף, וז"ש "ויקחו לי תרומה" היינו כסף הקדושין ע"ז קשה הלא המקדש צריך ליתן הכסף ע"ז מתרץ המקדש לך ה' הגדולה" לכן יכול להיות ויקחו לי תרומה.

☆☆☆

ויקחו לי תרומה. ובפרשת משפטים מסיים "ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה", ויש לדרוש סמוכין עפי"מ דאיתא (ילק"ש תהלים י"ט תרע"ג) כתיב במשה והיה שם עם ה' ארבעים יום והלא כתיב ונחורא עמיה שרא, וכתיב גם חשך לא יחשיך ממך, ומנין היה משה יודע מתי יום ומתי לילה שהוא מחשב ארבעים יום וארבעים לילה, א"ר אבדימי בשעה שהקב"ה מלמדו מקרא היה יודע שהוא יום וכשהיה מלמדו משנה היה יודע שהוא לילה, ואיתא בילקוט ראובני כל לשון דבור הוא מדת הגבורה היא תורה שבכתב ולשון אמירה הוא מדת מלכות והיא תושבע"פ, וז"ש הכתוב "ויהי משה בחד ארבעים יום וארבעים לילה" והיה קשה למדרש מנין ידע אימתי יום ואימתי לילה ותירץ "יודבר ה' אל משה" לשון דבור היינו תורה שבכתב "לאמר" היינו אמירה שהוא תושבע"פ מכאן ידע מתי יום ומתי לילה. (זרע אהרן)

☆☆☆

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. במדרש פליאה איתא בשעה שאמר הקב"ה לישראל "ועשו לי מקדש" אמרו מלאכי השרת ארץ ישראל נתת להם תורה נתת להם א"ל הקב"ה הרי נתתי

כסא דנחמתא

בצער רב, מריחוק מקום וקירוב לב, נשגר בזה כסא דנחמתא, אל מע"כ ידידינו היקר והמפואר איש אשכולות ורב פעלים, ידיו רב לו במסירות נאמנה בחיזוק ביצור והידור משמר חומת הכשרות.

כש"ת הרב יעקב ווייס שליט"א

מעמודי התווך בוועד הכשרות שעי" בד"צ העדה החרדית ירושלים ת"ז

ולכל הנלווים אליו, משפחתו הנכבדה הע"י

המתאבלים מרה בפטירת אשתו ואמם היקרה והחשובה ע"ה
בדמי ימיה לדאבון לב כל

אין מילים בפינו, ובלשונונו אין דבר, לנחמכם על שברכם הגדול.
המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים.

הרופא לשבורי לב, בעל הנחמות, מצמיח ישועות, המנחם ציון ובונה ירושלים, ינחמכם בכפליים, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולכם, ומעתה ששון ושמחה ישיגכם, ואך טוב וחסד ירדפכם, כל ימי חייכם, ויקוים במהרה מקרא שכתוב "והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב" וכט"ס.

ידידיכם המשתתפים בצערכם

פנחס הכהן בינדער, שמואל חיים הלוי סאלאוויצ'יק, רפאל אליעזר פריזנד, שמואל הלוי שטערנפעלד, יו"ט הלוי יוזשעף, אברהם חיים הלוי וויינבערגער, שמואל הכהן ראטה, דוד חנוך העניך אלבוים, שלמה מרקוביץ, יהושע גראס, יוסף שמואל קרישבסקי, מנחם ברוך קליין, ישעי' הלוי ברמינקא, שלמה יצחק קליין, יהודא צבי הלוי לעווינגער, יוסף גרינבוים, אברהם חיים שרייבמן, אהרן וולקן, שמואל אהרן פלדמן, מנחם מענדל יהודה בלוך, נחמן מענדל רבינוביץ, מרדכי יוסף מורגנשטרן, משה יחיאל הכהן ראטה, יוסף קדיש בלוי, ישראל יעקב אונסדארפער, יהושע הלוי היימליך, שלמה צבי שטרול, טוביה יאקאב, אליעזר הופמן, אברהם יהושע הלוי יוזשעף, אבינועם ראטענבערג, יהושע שמחה טייכמאן, יהודה אריה הלוי היימליך, יהושע פאליק שווארץ, זאב פרענקעל.

פניני התורה

פנינים וחיידושים בגמרא מס' יומא
הנלמד במסגרת חבורת "יסודי התורה"

נר"נ ע"י אחד המגי"ש

כל העולם כולו...

דיוק הנ"ל, וכתב ליישב כנ"ל שבא לומר כי כל העדה ממש קדושים.

אך לכאורה איך אפ"ל על כל אחד מכלל ישראל שהוא קדוש, וע"כ הפטש הוא משום דכל אדם מישראל אע"פ שחטא ישראל הוא, ובלל ישראל בכללותו קדוש, ע"ד יאגדו אלו עם אלו, וכידוע משל נפלא ע"ז מהישמח משה מתיניור שהוא מנימין רבים, ויש בהם נימין רבים ובתוכם גם נימא אשר קולו מגונה, אך בהצטרפם יחד נשלם העדי כמו החלבנה שהוא מסממני הקטורת יעיי"ש, וא"כ מובן מעצמו המדרש הנ"ל שנשל כנור והתחיל טנגן להביא ראייה מהכנור על טענתו שכל העדה כולם קדושים, ודפח"ה.

העדה על דברי הט"ז פסגוין

אמנם בקובץ מוריה (גליון רכ"ט) הקשה על יסוד דברי הט"ז "דכפילות הלשון 'כל העולם כולו' בא לאפקי מרובו ככולו, והכונה על כולו ממש מדברי הגמרא בסוגוין, דרבי חנינא הוי הלך בדרך וירד גשם, 'אמר רבנו של עולם כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער', והרי דאי שיש אנשים בעולם שאין להם שדות לזריעה והיו מהלכים בדרך אף הם, ואף עליהם ירד הגשם והיה להם צער, הרי לנו שאף כשכופל הלשון ואומר 'כל העולם כולו בנחת', בכל זאת כוונתו על רובו ככולו, ודברי הט"ז צ"ע.

אמנם התירוץ הוא שבאמת ירדת גשמים הנאה לכל העולם כולו אף למי שאין להם שדות כרמים כי אם לא יהיה גשמים יהיה רעב והיוקר אימיר, ולכן גם לאלו שאין להם שדות וכרמים הם שמחים בטור, משא"כ רבי חנינא בן דוסא שהי מספיק בשבילו קב חרובין מערב שבת לשבת (תענית ד'). לא יחה זקוק לגשם דעין החרוב לא זקוק לגשמים לכן רק הוא היה בצער, ולפי"ז אי"ש דברי הט"ז, ודו"ק.

בגמרא (דף נ"ג) "רבי חנינא בן דוסא הוה קאויל באורחא שדא מטרא עליה, אמר רבנו של עולם כל העולם כולו בנחת וחנינא בצער, פסק מיטרא, כי אתא לביתה אמר רבנו של עולם כל העולם כולו בצער וחנינא בנחת, אתא מיטרא".

*

עלור על כל העולם כולו

בתפילת ראש השנה אנו מתפללים "מלוך על כל העולם כולו בכבודך", ולכאורה הרי הוא כפל הלשון, ובאמת לכן כתב הלבוש (הל' ראש השנה סי' תקפ"ב ס"ח) שיש לומר מלוך על העולם כולו, [ולא 'על כל' העולם]. אמנם הט"ז (ארי"ה שם סק"א) כתב ליישב כפילות הלשון, דאילו היה מתפללים מלוך על כל העולם, היה אפשר לפרש שהכוונה לרובו ככולו, לכן כופלים 'כולו' שהכוונה הוא על כל העולם ממש.

כי כל העדה כולם קדושים

ובזה כתב בספר בנין אריאל לפרש הקרא (בסדר ס"ז) א) "כי כל העדה כולם קדושים" דלכאורה הרי הוא כפל הלשון, אך קורה ביקש להדגיש לפני משה רבינו שכל העדה ממש, ללא יוצא מן הכלל, כולם קדושים, על כן היה חייב לחזור ולכפול "כי כל העדה כולם קדושים". ובאמת מניין לו לקרר שכל העדה כולם קדושים, ואין בהם אפילו אחד שאינו קדוש, לכן פירשו חז"ל "כולם שמעו דברים בסיני מפי הגבורה", והכוונה על כולו ממש, שהרי כולם עמדו על הר סיני, ודו"ק.

ובזה כתב בספר משיב נפש ליישב מדרש פליאה כשראה דוד שאמר קרה כי כל העדה כולם קדושים, נשל כנור והתחיל מנגן ארוממך ה' כי דליתנו ולא שמחת אויבי לי, וכל העובר ישתומם, והביא בשם הישמח משה שדקדק בקרא "כי כל העדה כולם קדושים"

כי נחם ה' ציון

הננו לשגר בזה כוס תנחומים, מקירוב לב וריחוק מקום, לכבוד ידידינו הבחור היקר והחשוב, על כל מכיריו אהוב וחביב, תורה יר"ש וחסידות אצלו שלוב, ברוחו פי שנים, אהבת תורה ויראת שמים, ומידות טובות ונעלות בכפליים,

הבח' כמר ירוחם אלטער ווייס ני"ו

המתאבל מרה על פטירת אמו החשובה ע"ה

מנחם ציון ובונה ירושלים, ינחמך בכפליים, ולא ישמע עוד שוד ושבר בגבולנו, ובמהרה נזכה לביאת גואלינו, ויקיצו וירננו שוכני עפר בביאת משיח צדקינו, ומלכינו כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

כ"ד יודידך מוקיריך המשתתפים בצערך

פה בני עמודי דגרא

דשיעור ב' בישיבה קטנה דרבי מסאטמאר בני ברק יצ"ו

דוד טאגאק, יודא אקער, יצחק אַיזיק ראטער, יעקב ביקסנשפאן, שמעון פינקלשטיין, יחזקאל שרגא האראוויץ, ישעי' שפילמאן, יוסף יודא ראטער, מאיר בר"ח טאגאק, יעקב לעבאָוויטש, בנימין פרידמאן, מאיר בר"ג טאגאק, אברהם היימליך, שאול יו"ט ליפא ווייס, יואל צבי גרין, יוסף יהושע גנעט, אברהם שלמה לעבאָוויטש, משולם שרגא דאָוידאָוויטש, יוסף בלושטיין, יצחק אהרן גרינבויס, אליהו כהן, יהושע האלצער, יחזקאל שרגא יאָושעף.

ג"א מצטרפים בגשפי תנחומין

זאב מייזליש, משה אברהם, שמעון שוואַרץ, יהושע דייטש, מרדכי ברייער,
יחזקאל שרגא געשטטנער, יואל בערגער, יודא ראטשילד,
יחזקאל שרגא געלבער.

הלכות ודינים, מפסקי הראשונים והאחרונים, עם תוספת ביאורים וטעמים שונים

נערך ונסדר ע"י הרב יהואל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

הוקים להורותם

הלכות פורים (א) דיני ועניני משלוח מנות

ב' טעמים עיקריים נאמרו בענין מצוות משלוח מנות, ולהלכה למעשה איכא נפק"מ בכמה אופנים שלפי אחד מהטעמים יצא ידי חובת משלוח מנות ולטעם השני לא יצא, וכדמבואר בפסקי האחרונים (שו"ת הת"ס סי' קצ"ו, כת"ס סי' קמ"א ועוד) יש לחשוש ולקיים מצוות משלוח מנות באופן שיצא ידי חובתו לפי ב' הטעמים. ונבאר הטעמים וההלכה למעשה:

אף בזה, ואפשר דכמו"כ כשהעשיר שולח מנות דלטעם ריבוי ריעות לא יצא אלא בשולח מנה החשובה אצלו שבהו הוא מגלה ריעות, ולטעם צרכי סעודה יוצא אף במועט).

• **משלוח מנות במעות, בגדים, ושאר מתנות** - אין יוצאים ידי משלוח מנות אלא במיני אוכלים, ולא בגדים ושאר מתנות, (תה"ד סי' קי"א, ובדן זה אר"ה טעמו דמשלוח מנות הוא כדי שיהא לכל אחד די לקיים הסעודה כדיא ולק צורך לשלוח דוקא צורכי סעודה, דלטעם משום להרבות ריעות יוצאים המצוה אף בשאר דברים דע"י שליחת מתנות יש כאן ריבוי אחוה וריעות, ובמש"ב סק"כ הביא בתה"ד).

משקה - יוצאים ג"כ במשקה, והיא ג"כ צורכי סעודה (תה"ד, וגם דשתיה בכלל אכילה).

השולח מעות או שאר דברים שיכול למוכרם מיד ולקנות במעות צורכי סעודה - כתב בהלכות קטנות (סי' קס"ג) דיצא דהוי כצורכי סעודה.

אולם מדברי תרומת הדשן משמע דלא יצא (כאר היטב בשם די אהרן, דבתה"ד כתב עוד טעם דבעי דוקא צורכי סעודה כיון דכתבי ומשלוח "מנות" ולא אשכחן בשום מקום דמיקרי מנות אלא מידי דאכילה או שתיה).

מיני מתיקה [סוכריות, שוקולד וכדו'] שמצוי במונינו ששולחים מהם - יש להסתפק אי יוצאים לטעם צורכי סעודה דהם אינם צרכי סעודה, ולכן נכון שלכל הפחות משלוח מנות אחד ישלחו ב' מנות שהם מאכלים לצורך סעודה (ובלבד שהבאנו בטעם המצוה כתב שיהא לכל אחד דברים המענגים את האדם כדי לשמוח בפורים, ומבואר דכל דבר שמענג ומשמש יוצאים בו).

• **אשה במשלוח מנות** - אשה חייבת במשלוח מנות כאיש, ואשה תשלח לאשה ואיש לאיש ולא להיפך (רמ"א, שאף הם היו באותו הגם, והפ"ח ועוד אחרונים חולקים על הרמ"א דאיש כתיב ולא אשה, ובמ"א כתב ולא ראיתי נהרין בזה ואפשר דדוקא באלמנה אבל אשה שיש לה בעל בעלה משלח בשבילה ומ"מ יש להחמיר. ובשו"ת הת"ס כתב דתלוי בהנ"ל דאי הטעם למלאות חסון סעודתו של חבירו אזי כיון שהיא עצמה סמוכה על שולחן בעלה הרי היא פטורה מזה, ואי טעמא משום אהבת רעים גם הסומך על שולחן אחר חייב).

חייב אדם לשלוח לחבירו שתי מנות של שני מיני אוכלים דכתיב "משלוח מנות איש לרעהו".

טעמי המצוה:

- א. התרומת הדשן (בסי' קי"א) כתב וז"ל נראה טעם דמשלוח מנות הוא כדי שיהא לכל אחד די וסיפוק לקיים הסעודה כדינא עכ"ל, וכעין זה כתב בבלבש וז"ל טעם משלוח מנות כדי שיהיה לכל אחד לאכול די סיפוק ודברים המענגים ומשמחים את האדם כדי לשמוח בפורים הלכך כל המרבה לשלוח לרעהו הרי זו משובח.
- ב. המנות הלוי כתב הטעם בכדי להרבות ריעות, כי משלוח מנות בא לרמוז שהם באגודה אחת ובאהבה ואחוה היפך מה שאמר הצורך "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד" (ובב"ח כתב כע"ז דבעינן שתהא שמחה הכוללת שמחת האדם עם אוהביו ורעיםיו).

הנפק"מ בין הטעמים:

- **משלוח מנות לעשיר שיש לו די צרכו** - מצוות משלוח מנות יוצאים אף בשולח לעשיר שיש לו די צרכו, והטעם כתב בכף החיים כיון דהטעם הוא שיהא אהבה בישראל שע"י שזה שולח לזה וזה לזה יהיה אהבה ביניהם, וזה שייך גם בעשיר, (ומשמע מדבריו דרק לטעם דלהרבות ריעות בזה מצוה לשלוח אף לעשיר, משא"כ לטעמא דלהספיק צורכי סעודה ליכא מצוה לשלוח לעשיר).
- אולם בשו"ת הת"ס (סי' קצ"ו) כתב דאף לטעם סיפוק צורכי סעודה אם שולח לעשיר שיש לו הכל לסעודה יוצא המצוה דהז"ל תיקנו לשלוח לכולם כדי שלא לבייש את מי שאין לו.
- **שיעור המנות בשולח לעשיר** - החיי אדם כתב דאם שולח לעשיר דבר מועט אינו יוצא בזה משלוח מנות, ובמשנ"ב כתב דשאר הפוסקים לא הזכירו דבר זה, ונכון ליהדר בזה לכתחילה (ועודא דתלוי בבי' הטעמים דלטעם דלהרבות ריעות או שמחה א"כ בשולח לעשיר דבר מה שאין לו בזה חשיבות אינו מרבה ריעות בזה, משא"כ לטעם דצורכי סעודה ותיקנו לשלוח אף לעשיר כדי שלא לבייש מי שאין לו א"כ יצא

• **לשלוח מנות קודם פורים ויגיע בפורים** - בבאר היטב (סק"י) נסתפק מי ששלח לחבירו קודם פורים ובפורים עצמו מגיע לידיו אי צא והביא בשם ספר יד אהרן דנוטה לומר דיצא.

ובשו"ת תורה לשמה (לבן איש חי סי' קפ"ח) פסק דלא יצא (וכתב דתלוי בה"ל דלטעם סיפוק צרכי סעודה יצא כיון שגיע לידיו בפורים, אך לטעם דלהרבות ריעות לא יצא כיון שבענין שתתראה האהבה והריעות מאת המשלח ביום הפורים עצמו ולא מהני מה שעשה קודם הפורים, וכע"ז כתב בערוך השולחן דעיקר משלוח מנות היא משום שמחה ואיזה שמחה היא לו מה ששלח מקודם).

• **בן י"ד השולח לבן ט"ו** - תלוי בב' הטעמים וצריך לכתחילה לשלוח לבן י"ד (שו"ת דברי משה סי' ל"ח דלטעם דלהרבות ריעות יצא דהמשלח הרבה ריעות משא"כ לטעם צרכי סעודה לא יצא דתלוי בהמקבל והוא איש בר חיובא).

• **לשלוח מנות בעילום שם** - מי ששלח מנות לרעהו ואין המקבל יודע מי שלח לו - אינו יוצא מצות משלוח מנות. (כתב סופר סי' קמ"א, וכתב שם דתלוי בב' הטעמים דלטעם בכדי לספק צרכי סעודה למי שאין לו מסתבר דיוצא גם כשאין חבירו יודע מי ששלח לו דסוף כל סוף סיפק לו צרכו, ואדרבה יש מצוה ביותר מעין מצות צדקה דראוי לתן בסתת, אבל לטעמא משום חיבה וריעות אינו יוצא כשאין המקבל יודע מי המשלח דאין שילוח כזה דרך חיבה וריעות ואינו מקרב לבבות, וכיון דמהרמ"א משמע דמחמירים כטעם חיבה וריעות ממילא אינו יוצא).

• **שולח מנות לרעהו ואינו רוצה לקבלם** - שולח מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם או מוחל לו נחלקו הפוסקים בזה י"א דיצא חובת המצוה (רמ"א), וי"א דלא יצא (פ"ח, שו"ת הת"ס סי' קצ"ו, ובחש"ס כתב דתלוי בב' הטעמים דלטעם כדי להספיק צרכי סעודה לא יצא, משא"כ לטעם להרבות ריעות יצא דבעצם השליחות הרבה הריעות אף שלא קיבלו, [אולם כנראה צריך לומר דהיינו דוקא כשמסרב לקבל מחמת איהו סיבה צדדית אבל אם מסרב לקבל מחמת שנאה וכדו פשוט הוא דלא יצא אף לטעם זה]).

• **משלוח מנות לאחר צאה"כ כשנמשך עדיין הסעודה** - בשו"ת ארץ צבי (ה"א סי' קכ"א) כתב דלטעם שיהיה לו סעודת פורים, יש מקום לומר דיוצאים מצות משלוח מנות אף אם שולחין אחר צאת הכוכבים, כיון שמנהג העולם שממשיכין סעודת פורים זמן הרבה כלילה נמצא דהמקבל אז משלוח מנות עדיין יוכל לקיים בו סעודת פורים שהרי נמשך אחר התחלת הסעודה וכיון דקיים תכלית המצוה שפיר דמי. ולמעשה צריך לקיים משלוח מנות בעוד יום כשעיקר זמן המצוה. (א) דלטעם שמחה וריעות ודאי דצריך לקיים מבעו"י דחיוב המצוה היא מבעו"י, (ב) ואף לטעם צורכי סעודה לא די בזה שמקיים תכלית המצוה אלא צריך שאף גוף המעשה יהא כדבעי (ע"ש דמדמה למחלוקת האחרונים ביו"ד לענין מצות כתיבת ס"ת בזה"ז אי די בכתיבת שאר ספרים דבזה נקיים תכלית המצוה).

והמנהג היא שהאשה מכינה משלוח מנות רבים והם נשלחים לאהרנים וע"י מקיימת בזה מצות משלוח מנות, וכיון שתכונן לצאת בזה המצוה.

• **אבל תוך י"ב חודש במשלוח מנות** - אין שולחין מנות לאבל כל י"ב חודש (רמ"א סי' תצ"ו), ואם האבל הוא עני מותר לשלוח לו מנות דלא גרע מצדקה. (בשו"ת כתב סופר סי' קמ"א כתב דהאיסור לשלוח לאבל הוא אי אולי' בטר טעמא דהוא משום חיבה וריעות ולכן אסור לשלוח לאבל דשמחה היא לו והוא כדורש בשלחמו).

ואם שלח לאבל מותר לו לקבלו ואינו צריך להחזירו, ואף יצא בזה מצות משלוח מנות, (שם, דול בטר טעמא שאין שולחין לאבל דהוי כשואל בשלחמו וכיון דמשלח כבר עבר ושלח לו ושאל בשלחמו, אם מקבלו האבל או לאו אינו מעלה ומוריד, ואף יצא המצוה דאין הקפידא על עצם קבלת המנות אלא על עצם השילוח).

ומותר לשלוח לבעל כשהאשה אבילה, וכן מותר לשלוח לאשה כשהבעל אבל. (ראה"כ שלי"ט"א, אולם אסור להערים להביא משלוח מנות לאשת האבל כשכונתם להבעל או להיפך).

אבל חייב במשלוח מנות, אבל לא ישלח דברי שמחה, וז"ל ספר חסידים האבל ישלח מעות או בשר לעניים רק לא תפנוקים העשויים לשמחה. עכ"ד.

משלוח מנות לרב, מלמד, וכדו אבל בתוך י"ב חודש - מותר לשלוח מנות לרב או מלמד אף שהוא תוך י"ב חודש, דהשליחות אינו מטעם חיבה וריעות, אלא דהוי כעין תשלום חוב והכרת טובה לרב.

• **שליחות במשלוח מנות** - בשו"ת בנין ציון נסתפק אם הביא בעצמו המנות ולא ע"י שליח אי יוצא כיון דכתיב "ומשלוח" מנות דמשמע דבעינן שליחות, (והובא דבריו במש"ב, וכן משמעות הרעק"א והחת"ס שמוכא להלן דנכון לשלוח ע"י שליח).

ורבינו הקדוש ז"ל ע"ז בתשובותיו (שו"ת דברי יואל סי' ס"ח) הביא דבריו, וביאר דבריו וז"ל: ונראה דכן הוא גם מסברא דכשאינו לפניו ושולח על ידי שליח זה הוא אות זכרון שדעתו עליו שמתוך כך זוכריהו, אבל אם הוא לפניו ונותן לו אין ניכר אהבתו כי לא זכרו רק כשראהו ע"כ, (ומשמע דהוי לטעם להרבות ריעות נטון ע"י שליח, משא"כ לטעם דלהרבות סעודה ליכא שום עדיפות שיהא ע"י שליח).

ודעת כמה אחרונים דיוצאים אף כשנותן בעצמו ולא ע"י שליח (אי"א בוטשאטש, שו"ת דברי מהר"א ובשו"ת בנין ציון ג"כ מסיק דיוצאים אף בלא שליח אלא דעדיף ע"י שליח).

• **להסוברים דבעי שליחות אי בעי שיהא בו כל דיני שליחות או די אף בשליח בעלמא** - הגאון רעק"א הקר אמר צריכים לשלוח ע"י ישראל גדול ולא ע"י עכו"ם או קטן כדיון כל שליחות שבתורה, (והשיב לו החת"ס דאפשר לשלוח אף ע"י קטן או עכו"ם, וטעמו דאילו היה המצוה לתת ע"י עצמו ממש ורק היינו חוצין לצאת ע"י שליח מצד שליחו של אדם כמותו, אז היה מקום לומר כן למעט עכו"ם וקטן, לא כן עתה שאין המצוה כלל לתת בעצמו כי אם לשלוח, אין צריך לזה דין שליחות ממש, וכ"כ בשו"ת מהר"א ובס' החיים).

ישיבה קטנה "ויואל משה" ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א
בארא פארק יע"א

כסא דנחמתא

בידידות ובהוקרה, נביע נטפי תנחומין בזאת השורה, קדם חברינו
היקר והנחמד, אהוב וחביב על כל אחד, מו"מ בתורה, וביראה טהורה,
שמו הטוב הולך לפניו בתפארה, כשלמה עוטה אורה,

הבח' כמר ירוחם אלטער ווייס ניו"ו

המתאבל מרה בפטירת אמו החשובה ע"ה

תנחומינו הנאמנים ישעשו נפשך, המקום ינחם אותך, ואת כל
משפחתך, וימלא ה' לטובה כל משאלותיך, ואך ששון ושמחה ירדפוך
כל ימי חיך.

הכו"ח בנטפי תנחומין הביריך הלומדים אתך בצוותא
בישיבה קטנה ויואל משה ד'סאטמאר ב"פ

תלמידי הכיתה:

בעריש זילבערשטיין, אליעזר לעפפלער, ישכר רויזנבוים, ישראל כ"ץ, יוסף ראטענבערג, יוסף משה
מייזליש, יעקב יוסף מייזליש, שמעון אדלער, משה ישראל נאווי, דוד ראזענצווייג, מענדל הערש
פלאהר, ליפא אלטמאן, ישראל גלויבער, אברהם ישעי' דייטש, מרדכי האפמאן, דוד דוב מייזליש,
יואל מאשקאוויטש, יוסף מאיר האלבערשטאם, אברהם דוד ארמיאנער

גם אנו מצטרפים בתנחומינו הנאמנים

יצחק אהרן גרין, מנחם רוחני. אברהם מאיר פערלמאן, משגיח.

אהרן מייזליש, ישראל ארי' גאלדבערגער, מגי"ש.

תולדותיהם של צדיקים ומעשייהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא רצדיקיא

גה"ק רבי יצחק אייזיק בן רבי משה יחזקאל טויב זי"ע מקאליב יומא דהילולא ז' אדר (תקפ"א)

הגה"ק רבי יצחק אייזיק מקאליב זי"ע נולד בשנת תקנ"א בעיר סערענטש לאביו רבי משה יחזקאל ז"ל, בילדותו נתייתם מאביו, והוטל עליו עול פרנסת המשפחה והיה רועה את האווזים, בעת ההוא סיבב בארץ אונגארין הרה"ק ר' לייב שרה"ס זי"ע כדרכו בקודש ופגע בהילד ומיד הכיר את שורש נשמתו הגבוהה, ומיד הלך לבית אמו וביקש ממנה שתמסור לו את בנה הנער והוא יגדל אותו כראוי, ואף נתן לה סכום הגון לפרנסתה, לאחר שהאם נתנה הסכמתה לקחו עמו לניקלשבורג לישיבתו של הרה"ק הרבי ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע באמרו לו: הנה הבאתי לך נשמה גבוהה וקדושה מהיכל הנגינה ובוודאי יראה מר לעשותה כלי שלם בכל המעלות, ואכן כעבור כמה שנים גדל לתפארת כגאון אדיר בכל מקצועות התורה ושמו הלך בכל המדינות.

בתחילה לא רצה להימנות לרב ואב"ד ומאס ברבנות וישב על התורה והעבודה וחי חיי צער ברוח גדול בעיר סערענטש, בעת ההוא ישב בקאליב איש מורם מעם צדיק וחסיד וגביר אדיר ר' יעקב פיש זצ"ל וה' הצליח דרכו שהי' אצלו תורה וגדולה במקום אחד וזכה לשם טוב בכל הסביבה עד שעלה מעלה ונעשה לראש היהודים בארץ, והבחין בהרה"ק ר' יצחק אייזיק כי איש קדוש עובר לפניו קדוש וטהור ובראותו את הדחק אשר שרוי בתוך ביתו בא לעזרתו וגמלו לסודים טובים עי"י הלוואת כסף מבלי לתת זמן פרעון לחובותיו, וכל חובותיו כתב על ספר עד שנצברו לסכום גדול, ור' יעקב הנ"ל החליט בנפשו כי לא זו הדרך שישב בביתו על התורה, אלא לירד מן ההר אל העם ולהתמנות לרב ואב"ד, ובא אליו במרמה ואמר לו היות שנצטבר סכום גדול וצריך הוא את הכסף, התחיל ר' יצחק אייזיק להתחנן לפניו שאין לו כסף עכשיו ומתין קצת, אך ר' יעקב לא רצה לשמוע עד שבאו לעמק השוה כי באם יקבל עליו הרבנות בעיר קאליב יאות לו למחול כל חובותיו, וכראותו ר' יצחק אייזיק את מצבו נעתר לקבל את משרת הרבנות אף שהיה נגד רצונו ובשנת תקמ"ב נתקבל לשמש כרב ואב"ד קאליב וגליל סאבאלטש, ומצודתו היתה פרוסה על כל המדינה, וגדולות ונצורות פעל בעיר קאליב וכידוע שהרה"ק מצאנו שאף מאוד להתמנות לרב ואב"ד קאליב אחר פטירתו של ר' אייזיקל באמרו שג' פרסאות סביבות העיר קאליב אפשר להרגיש קדושת המקום שנתקדש עי"י עבודתו הקדושה של ר' אייזיקל זי"ע

בשנת השבעים לחייו עלתה נשמתו לגנוי מרומים עם צאת השבת ביום פטירתו של הרועה הנאמן משה רבינו ע"ה יום ז' אדר שנת תקפ"א ומנו"כ בקאלוב.

בצל רבותיו

כאמור למד אצל הרה"ק ר' שמעלקא מניקלשבורג זי"ע משך כמה שנים בקדושה ובטהרה, ומסר לו אחד מתלמידיו הגה"ק ר' ברוך שהי' אב"ד קאליב לפני ר' אייזיקל שילמד אתו, ולמדו ביחד תורה וחסידות, וספג בקרב ש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים מדרשים וזוהר עד שהשלים עצמו בכל מכמני התורה כאחד הגדולים אשר בארץ ונתחבב מאוד בעיני רבו וכשהי' בן שלושים שנה רצה לקחת אותו לחתן עבור בתו, ושלח מעתב חתום בידי ר' ברוך למסור לר' יצחק אייזיק והוא ברוח קדשו לפני פתחו את המכתב אמר לר' ברוך כהאי לישנא: "לי לא, לך כן" (היו שתוכן המכתב אינו מיועד לי אלא לך) וכאשר החזיר ר' ברוך את המכתב בידי ר' שמעלקא בתוספת

הערה של ר' יצחק אייזיק הורה לו ר' שמעלקא לפתוח את המכתב ובה הי' כתוב אשר רוצה לקחתו לחתן לבתו ואז נעשה השידוכין עם ר' ברוך.

פע"א איקלע הרה"ק ר' אלימלך מליוענסק אצל הרה"ק ר' שמעלקא והציג את ר' יצחק אייזיקל לפני ר' אלימלך ואמר לו: הביטו בתלמידי זה אם ראוי להיות מורה הוראה בישראל, והרים ר' אלימלך את עיניו והסתכל בו מראשו ועד רגליו, אח"כ כתב ר' שמעלקא הורמנא וחתם עצמו על הכתב וגם ר' אלימלך חתם עצמו עליה מבלי לתהות על קנקנו, כי רק בראיה בעלמא הבחין וראה עליו שראוי להיות מורה הוראה בישראל ולהמנות לרבן ומדריכין של ישראל, ומני אז דבקה נפשו הק' בהרבי ר' אלימלך ונסע אליו להסתופף בצל קדשו

עד כי נתעלה מעלה כחד מבני העליה של ההיכלא קד ישא של הרבי ר' אלימלך זי"ע.

פעם כאשר היה בליוענסק על פרשת בא אמר לו ר' אלימלך שבעת שיאמר תורה בל יהיה אתו כי טעם כמוס עמו, אולם הוא לא רצה לילך משם, ויהי כאשר פתח ר' אלימלך את פיו באמירת תורה, קפץ ר' יצחק אייזיק מלפני השולחן והתחיל לרוץ בבית אנה ואנה והגיד את ההלל בקול צעקות, ותמהו כל העומדים שם עד שהסביר להם כי ע"י אמירת תורה מפרשת השבוע ע"י רבו הקדוש משך עליו כל כך התלהבות הקדושה עד שנדמה לו כאילו הוא מקריב קרבן פסח.

כמו כן היה מאוד דבוק בר' אלימלך ועסק הרבה בתורתו ויגע עצמו הרבה לירד לעומקי דבריו עד שרצה לעשות חיבור על ספה"ק נועם אלימלך.

ייעור יצח"ק

עבודתו הק' שבלב זו תפילה היה במסירות נפש ממש ובכל לבו ונפשו כי ידוע שכל ימיו היה מלא יסורים ומכאובים, ועכ"ז התגבר כארי לעבוד את עבודת בוראו ביחודים והתפשטות הגשמיות, וקולו היה קול ערב ונעים במתיקות נפלאה, כמו שידוע שדרך עבודתו הי' בשירה ובזמרה, ולא רק בני העליה ראו והתפלאו מעבודתו, אלא אפילו הגוים היו מלאים התפעלות מזה.

ודרך זו קיבל מרבו הרה"ק ר' שמעלקא והעיד שרבו זכה ברוב חכמתו להשיג את כל השירים שניגנו הלויים בביהמ"ק, ומסופר על הרה"ק ר' אייזיקל מזידיטשוב זי"ע שפעם היה מנגן את אחד מניגוניו ואמר שבכח הניגון הזה להחזיר את הנדח שבנדיחי ישראל והוא מסוגל להחזיר בתשובה ולקרב הלבבות של ישראל לאביהם שבשמים, ומלאכים ושרפים רעדו בעת שהרה"ק ר' אייזיקל מקאליב שר אותו.

בקאליב היה דר רופא גדול, פע"א עבר על בית מדרשו של הרה"ק מקאליב בשעה שהתפלל וכשמוע את תפילתו אמר: "דאס מוז זיין גבורות ה', דער מענטש האט דאך נישט קיין לינגען", כי ידע את מצב בריאותו.

איש נגיד אחד היה רגיל לנסוע אל הרה"ק ר' יצחק אייזיק מקאליב זי"ע על ימי ר"ה מידי שנה בשנה, כי תפילתו בכלל ותפילת הנתנה תוקף שלו בפרט היו ערבים עליו עד מאוד והיו חפץ מאוד ליקח עמו גם את אשתו לקאליב, למען תשמע גם היא את נעימות תפילת ונתנה תוקף של הצדיק, אך בכל פעם הי' לה איזה סיבה אשר מנעה ממנה מלבוא לקאליב על ראש השנה, ולא איסתייע מילתא שתוכל לשמוע זאת מפה קדשו, ויהי היום, באמצע זמן החורף קור ושלג נודמן לפני הרה"ק מקאליב מצוה של הכנסת כלה, ונסע לדרך לאסוף ולקבץ נדבות בני ישראל, והגיע ובא אל עירו של אותו נגיד וחסיד, כאשר בא הרה"ק אל ביתו וצל קורתו לבקש ממנו נדבה, עלה בדעתו של נגיד כי עתה עת מצוא והזדמנות טובה שתוכל אשתו להאזין ולשמוע את תפילת ונתנה תוקף של הרה"ק מקאליב, ונתייעץ עמה בדבר זה לאמור שהיות שזכו שצדיק זה

בא לבית מלונם, ע"כ מה טוב היה להציע ולבקש ממנו שיאמר עתה הפיוט ונתנה תוקף כמו בר"ה, ותוכל לשמוע אל הרינה ואל התפילה, או תשבע מנעימות מנגינותי, ותראה עד כמה צדקו דבריו שכדאי והגון לנדוד למרחקים למען לשמוע תפילה נעימה ויפה כזו, אך איך ירהיב בנפשו לבקש מלפני כזאת אשר בימי טבת ושבת יען ויאמר ונתנה תוקף קדושת היום, דוגמת ר"ה איום ונורא הלא לצחוק יחשב, אמנם לאשר שהוא עוסק כעת בדבר מצוה לקבץ כסף נדבות ישראל, ובגלל זה צריך לטרוח זמן רב בטרחא מרובה, עד שיקבץ את הכסף הנדרש, על כן יציע לתת לו מכיסו כל הסכום בפע"א באופן שלא יצטרך לנדוד עוד, רק אז יוכל ליסע לביתו וכל טוב בידו, ברם יעשה זאת רק בתנאי שהצדיק ימלא בקשתו זאת, העצה הוטבה בעיני אשתו, והוא נכנס אל הרה"ק והציע לפני את כל אשר גמרו בדעתם, ואשר עי"ז יהיה זה וזה נהנה, הצדיק ישיג את שאלתו ובקשתו די כסף אשר יחסר לו לדבר מצוה אשר קבל עליו, וגם הוא ישיג מטרתו רצונו וחפצו שאשתו תשמע את נעימת קודש של תפלת הרה"ק על ונתנה תוקף, והי כאשר שמע הרה"ק מקאליב את ההצעה הזו לא דחה אותה על אתר, רק השיב לו כי עוד צריך להתיישב בדבר, ולמחר ישיב לו מענה, האיש יצא שמח וטוב לב, ויספר לאשתו כי יש תקוה שישגי את מבוקשו ורק צריך עוד להתיישב ומחר יהיה האות הזה, והי ממחרת נכנס אל הרה"ק לשמוע ממנו איך נגמר הדבר אצלו לטובה, והרה"ק השיב לו: הן אמת שלדבר גדול היה נחשב אצלי לקבל כל הסכום הנדרש בפעם אחת, שע"ז הייתי מרויח זמן הרבה שלא אצטרך לבלות כל כך זמן ולהתבטל מדברי תורה, ומה גם הייתי חוסך לעצמי הרבה טירחא טלטולי גברא וחולשא דארחא, אך נתיישבתי בדעתי "אז ווען אייזיק זינגט ונתנה תוקף קומען זיך צוואם די פמליא של מעלה, און ביי ומלאכים יחפזון ציטערן די מלאכים באמת, נו איז דענטסמאל דבר בעתו ר"ה און י"ב, אבער איצט ווען איך וועל מטריח זיין אין איין פראסטן וואכן טאג די פמליא של מעלה, און די מלאכים ווען ביי מיר זאגן ונתנה תוקף, זה אל זה ישאלו מה זה ועל מה זה הרעש והרעדה עתה, ויאמרו: אייזיק ברויך געלט, פארדעם זאגט ער ונתנה תוקף, ויאמרו המלאכים: אוי, רק בשביל מעות הטריוויה והרעיד אותנו כל כך, וגם אני אתבייש מפניהם, אז וועגן דריי הונדערט רייניש זאל איך מטריח זיין כל צבא מרום צו ציטערן פאר פחד, ע"כ אני מונע מזה וחלילה לי מעשות כדבר הזה.

ויהי כנגו המנון

היה ידוע בניגוני הנפלאים בשפת אידיש ואונגאריש מלאים רגש שהוציאם מחול אל הקודש, שפעם הגיע לאזניו איך שרועה צאן אחד שר בחליל שלו הניגון הידוע של "וואלד וואלד ווי גרויס ביסטו, רויו רויו ווי ווייט ביסטו..." ונתן לו הרה"ק מקאליב מטבע וביקש ממנו שישיר עוד הפעם ואח"כ זרק א"ע על הארץ והתחיל לנגן בלב מלא רגש בניגונו של הרועה את המלים "גלות גלות ווי גרויס ביסטו" ושוב ביקש

איש שחור, וביקש מראייזיקל אש להצית מקטרתו, ונענה לבקשתו, וכאשר הלך האיש הכה בדרך חיבה על כתיפו של ר' אייוקל וקרא ואמר: בעטשולענט"ש זשיד"א (איש יהודי נאמן, ערליכער איד), וכאשר הלך לו, שאל ר' אייוקל את ר' יעקב, האתה יודע מי היי, הלא זה היה אליהו הנביא ז"ל, ובדבריו אלו העיד עלי שאני ערליכער איד.

תל תלפיות

ציונו הקדוש נעשתה לתל תלפיות שכל פיות אליה פונות, לשפוך שום צקון לחשם ולבקש על נפשם, בפרט ביומא דהילולא נקבצו ובאו אלפי אלפים מישראל להתפלל שמה, וגם צדיקי הדור כהרה"ק ר' אייוקל מזידיטשוב זי"ע, הרה"ק מצאנו זי"ע, הרה"ק מהר"ד מבעלזא זי"ע, הרה"ק ר' הערצקא מרצפערט זי"ע, ובכל שנה כשבא הרה"ק מראצפערט לציון הקי' אמר שם כל ספר תהלים כמה שעות בבכיות נוראות, ופע"א כשבא היה שם דקות אחדות והלך לדרכו, וכששאלוהו על זה אמר כי בכל שנה כשאני בא אני אומר כל ספר תהלים בבכיה רבה עד שאני רואה שגם הרה"ק מקאליב בוכה על צרות בני ישראל, אבל היום כשבאתי ראיתי שהרה"ק מקאליב כבר בוכה על צרות בני ישראל.

גם הרה"ק ר' שלום אליעזר מראצפערט זי"ע היה רגיל לבוא על הילולא, ומסופר שבימי הזעם בא על ז' אדר לקאליב ואמר בזה"ל "דא רעדט דעם צאנוער רבי'ס א קינד, כלל ישראל דארף א ישועה", והלך משם, גם רביה"ק זי"ע הי' רגיל לנסוע לקאליב על ז' אדר, ופע"א אמר שאם יגמרו כל ספר תהלים על ציונו יפעלו כל הישועה, ואם חצי ספר תהלים יפעלו חצי ישועה, ולפלא לציינ כי האהל הבנוי על הקבר הוא צר ונמוך מאוד ובכל זאת נכנסו שמה בכל שנה המוני בני ישראל, וגם לא ניזק שם אדם מעולם.

זכותו הגדול יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מהרועה שישורד ניגונו אמנם כבר לא ידע לשוררו כי נשכח ממנו לגמרי, אז אמר למקורביו שניגון זה שוררו בני ישראל על נהרות בבל, ומסופר שכאשר שמע הרה"ק מראפשיץ פעם ניגון זה נענה ואמר: בשעה שהרה"ק מקאליב משורר ניגון זה אז נעשה רעש בעולמות העליונים, וכיתות כיתות של מלאכי רחמים באים לקבל פני הרה"ק ר' לייב שרה"ס בהיכלו שבמרום והם משבחים אותו ואומרים: ברוך שנתן לנו את הנפש היקרה הזאת, כמו"כ נודעים שאר ניגוניו כמו "סאל א קאקאש מאר" אשר גם שמעו מרועה וקנה אותו מאתו, וניגונים אלו נתפשטו בתפוצות ישראל גם נתחבו על הרבה צדיקים ויסופר שפע"א בליל שב"ק אצל הרה"ק מצאנו אחרי שכבר מזג את הכוס של קידוש התחיל לנגן הניגון גלות וכו' משך כמה שעות בדביקות נפלאה, כן ידוע שרבותה"ק עצי התמרים היו רגילים לנגן ניגונים אלו, הקדושת יו"ט הי' רגיל לנגן בפורים את הניגון "סאל א קאקאש", וגם באידיש "קרייען טוט שוין דער האן", וקום פטירתו ניגן את הפסוק "אלי אלי למה עזבתנו" בניגון זה, כמו"כ ידוע שרביה"ק בעל דברי יואל זי"ע הי' רגיל הרבה פעמים לנגן לעצמו את הניגון "גלות גלות" בעת אמירת התורה בסעודת רעוא דרעויון, וגם בשבת בבוקר היה רגיל לזמר "שבת קודש" בניגון זה, ולהבחל"ח אצל מרן רבינו הקי' בעל ברך משה זי"ע הי' נהוג לזמר את הניגון "סאל א קאקאש מאר" ביום הפורים.

יובע יצח"ק

נר אלוקים טרם יכבה כאשר כבר עמדו סביב מיטתו תלמידיו ובני ביתו, וצויה עליהם לאמר: הנני לבקש אותכם שלא יחרתו על המצבה כלום רק שני דברים בלבד, "היה יכול ללמוד את הדף, והיה ערליכער איד", כי כן העיד עליו אליהו הנביא זכור לטוב, וכונתו היה שדרכו היה לצאת מפעם לפעם על פני השדה יחד עם ר' יעקב פיש זי"ע, פעם הגיע אליו איזה

- 1 קהילות אפטיילונגען 2 מודעות וחדשות
- 3 חוק-אפי'ס 4 דברות קודש 5 מסיבות
- 6 שיעורים ודרשות 7 חק וחור'ר 9 מערכת

למקאלע נעמען

718-504-2188 **ברוקלין**

845-537-6660 **קרית יואל**

845-694-4550 **מאנסי**

020-8002-9580 **לאנדאן**

0461-420-8878 **מאנטשעסטער**

שיעורי תורה • מסיבות
דברות קודש • מודעות ועוד

718-305-6942 212-444-9899

צו ספאנסערן \ אדווערטייזין רופט:
718.551.7519

718-305-6942 • 212-444-9899



שבת של מי היתה

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרכיבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתנו לכבוד הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים וכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק, ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאנו ע"ד המסורה לנו מרבנותה"ק על טהרת הקודש

פרשת תרומה

נו"ה משה אליעזר ראזענפעלד גי"ו

המלמד: הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

נו"ה חיים משה לעוו גי"ו

המלמד: הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

נו"ה יוסף כאירה גי"ו

המלמד: הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

נו"ה אברהם הערש משה בלומענפעלד גי"ו

המלמד: הר"ר משה ראטה שליט"א

נו"ה יואל פארקאש גי"ו

המלמד: הר"ר נפתלי יעקב פאלאטשק שליט"א

נו"ה עננרם כהן גי"ו

המלמד: הר"ר חיים הירש שליט"א

והר"ר נפתלי צבי בראדי שליט"א

נו"ה יוסף דוד לעווי גי"ו

המלמד: הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

נו"ה יצחק דוב גרינוואלד גי"ו

המלמד: הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

הר"ר אלטר יעקב יצחק וואגשאהל שליט"א

המלמד: הר"ר יואל יאקאב שליט"א

נו"ה שאול ברוך גרינוואלד גי"ו

המלמד: הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א

והר"ר שמעון יואל בראך שליט"א

נו"ה משה יצחק העלער גי"ו

המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

נו"ה אברהם הערץ הערשקאוויטש גי"ו

המלמד: הר"ר אהרן ווייסהויז שליט"א

נו"ה ברוך יעקב ווייסמאן גי"ו

המלמד: הר"ר יואל גרינוואלד שליט"א

והר"ר דוד שלמה וואנחאצקער שליט"א

נו"ה ראובן יוסף לעווי גי"ו

המלמד: הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א

והר"ר שמואל שאול גרינוואלד שליט"א

נו"ה יואל לאנדא גי"ו

המלמד: הר"ר יואל כץ שליט"א

נו"ה שמואל אברהם גרינפעלד גי"ו

המלמד: הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א

נו"ה אברהם אפרים בערגער גי"ו

המלמד: הר"ר יעקב מיכאל היילברוין שליט"א

נו"ה יצחק אייזיק שטערן גי"ו

המלמד: הר"ר מאיר חיים שישא שליט"א

נו"ה צבי לעווי גי"ו

המלמד: הר"ר עזרא בנעט שליט"א

והר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותכם לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

שבת של מי היתה, שבת של רבי אלעזר בן עזריה היתה, וכמה היתה הנדה היום, אמרו לו בפרשת הקהל, ומה דרש בה, הקהל את העם האנשים והנשים והטף, אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין, "כדי ליתן שכר למביאייהן". (חגיגה ג.)

מפעל החזקת מלמד

שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

דבר בעתו

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון,
בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

שבת הפסקה - הודש אדר

נראה לפרש הפסוק: "הן גאלתי אתכם אחרית כראשית" כי חודש אדר הוא אחרית לחדשי השנה, וחודש ניסן הוא ראשון לחדשי השנה, וזהו פי' הפסוק הן גאלתי אתכם "אחרית", ר"ל שאוכל לגאול אתכם בחודש אדר שהוא אחרית לחדשים, "כראשית" ר"ל בבחינת ניסן שהוא ראשון לחדשים, והקב"ה ימהר לגאלינו בחודש זו וישלח לנו משיח צדקינו אכ"ר. (בת עין)

הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהן אדר, הרוצה שיתקבלו תפילותיו יטע בהן אדר, פי' יתפלל ע"ז ב"ח אדר אז יפלה את תפלתו שנאמר אדיר במרום הוא תפלה העומד ברומו של עולם ה' נעשה רחמים ויקחו לי תרומה, התפלות הנקרא תרומה שעומדים ברומו של עולם יקובלו. (דברי אמת)

באדר יש כח גדול לבניי שאפי' בהבל פיהם בלבד ימתקו כל דינין והגבורות שלא ישלטו בעולם כלל. (מאור ושמש)

בשם רבו הק' ז"ל פירש מה שאמרו חז"ל משכנס אדר מרבין שפע לבניי ע"י שמחה, ומשכנס אב מתמעטין שונאי ישראל ג"כ ע"י שמחה, ולא שיהיה ח"ו בעצבות ומרה שחורה, כי העצבות ר"ל מבטלת העבודת. (תורת שמעון)

שמעתי ממורי ז"ל (הייטב לב) שעיקר ושורש עבודת האיש הישראלי היא השמחה, והשמחה היא רפואה לגוף ולנפש, בחינת "אדר" כמאחז"ל (ביצה ט"ז) הרוצה שיתקיימו נכסיו יטע בהם אדר רוצה לומר נכסיו, קניני הגוף וקניני הנפש, אם רוצה שיתקיימו יטע בהם אדר, רצה לומר בחינת חודש אדר שמרבין בשמחה, (תענית כ"ט) וכמו שכתוב תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב. (הין צדק)

כי לעשות מצות עשה צריך התלהבות וחמימות, ולהשמר מלא תעשה צריך קרירות ועצלות, ואם הקרירות והחמימות שבו תהינה להיפוך, שהוא קר מעשות מצות עשה, וחם לבו לעבור עבירה, הרי זה הצנים והפחים בדרך עקש, שומר נפשו ירחק מהם מרחק רב, כי ילך מנגד בשתייהן אל קצה האחר, את הצנים לקרו מעשות עבירה, והפחים לעוררו לעשות טוב בהתלהבות רשפי אש, והנה הכל יפה בעתו להתעורר, לזה בחודש אשר הוא ממוצע בין החורף שהוא קר ובין הקיץ שהוא חם, וחודש אשר יש בו חמימות וקרירות, כמו כן צריך האדם לאחוז בזה ובוזה, הקרירות לקרו מעשות עבירה, והחום לדבר מצוה, לאחוז באהבה ויראה, בחינת חסד וגבורה. (רב טוב)

בשב"ק פרשת תרומה ע"פ רוב השנים הוא שבת הפסקה בין פרשת שקלים לפרשת זכור, וי"ל דהנה ענין השקל הוא שהאדם צריך להיות שוקל תמיד מעשיו כמה פעמים הפסיק בעבודת השי"ת, ויכיר מיעוט ערכו, ואז יוכל לבוא לפני זכור, שהוא מחיית "עמלק" - שגימטריא ר"ם (רומז לגאולה) שידע שפלות עצמו שלא עשה עדיין כלום, ועי"ז יוכל לזכות לקץ הגאולה, כי כשתקח מספר "עמלק" - שהוא ר"ם ממספר "שקל" נשאר "קץ", וזהו שרמוז חז"ל מה היו ההפסקות משמשות ליתן ריוח למשה להתבונן בין פרשה לפרשה, שעל ידי שמתבונן בהפסקה של פרשת שקלים לפרשת זכור כנ"ל הוא מקרב קץ הגאולה, ואז נתן "ריוח למשה" שיהיה הגואל לעתיד. (צמח צדיק)

טעם למה הוא אחר שבת שקלים הפסקה, כי מחצית השקל הכוונה להשברת הנפש כנ"ל, ובאם רואה אדם בעצמו שנפשו נשבר אל יחשוב שהוא "גאָר פארטיג", רק יהיה אצלו באילו לא עשה עוד עד עכשיו כלום, היינו הפסקה כמו שמתחיל עתה לעשות. (חשבה לטובה)

אמרתי על מאמר חז"ל שכנסנו אדר מרבין בשמחה כו' כי לכל דבר נותנין שלשים יום זמן ב"ד, וכבר אמרו חז"ל בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל, בשביל זה שלשים יום קודם ר"ח ניסן מרבין כל דבר המגיע תענוג להשכינה הקדושה, כמ"ש בזה"ק ע"פ כי בשמחה תצאו. (אור פני משה)

אמר הרה"ק מהר"ש מבעלזא זי"ע אשר אם בני ישראל איחרו מצד איזה עיכוב מלעשות תשובה בחודש אלול ויכלו לשוב בחודש אדר ויקובל תשובתם ברחמים וברצון כמו באלול, ובזה פירש הרה"ק ר' שלום מקאמינקא זצ"ל הפסוק "לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמיים", לולא אותיות אלול, אם התמהמה מלעשות תשובה באלול, אזי "עתה שבנו זה פעמיים" שאפשר לשוב בחודש אדר שהוא חודש הייב (כמספר "זה"), פעמיים, דלפעמים הוא פעמיים, היינו כשנתעברה השנה, ע"כ דבריהם הק'. (אהבת ישראל)

בשבת הסמוכה לאדר אמר הרה"ק רבי אברהם דוב מאוריטש זי"ע בסעודת שחרית, שבעת שאמר קדושת כתר, בפסוק "הן גאלתי אתכם אחרית כראשית" אמר לפרשו על פי מה ששמע מהרה"ק מבארדיטשוב זי"ע שאמר הפירוש בדברי הגמ' (ר"ה יא.) בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל, שלא דווקא ניסן, כי יכול להיות הגאולה בחודש אדר, רק שהגאולה תהיה בבחינת "ניסן", ועפ"י הקדמתו

Cong. Yetev Lev
D'Satmar
Boro Park



קהל יטב לב
ד'סאטמאר
בארא פארק

ביהמ"ד הגדול • ביהמ"ד 10 עוז. • ביהמ"ד 15 עוז. • ביהמ"ד 18 עוז. • ביהמ"ד אברכים • ביהמ"ד ברך משה • ביהמ"ד דבוי יואל

Main Office: POB 190520 • Brooklyn NY • 11219 • 718-633-7140

נחמו נחמו

ביגון קודר ובצער רב, משתתפים אנו מעומק הלב, באבלו של ידידינו היקר והמהולל, אהוב ונערץ בפי כל, קולו קול יעקב, בכבדו את ה' בקולו הערב, חן וחסד נסוך על פניו, שמו הטוב הולך לפניו, מלא מדע וחכמה, עושה ומעשה בתחום הכשרות במסירות עצומה,

מזה"ר יעקב זי"ס הי"ו

ואתו עמו כל המשפחה הנכבדה שיחיו

המתאבל מרה על פטירת אשתו האשה החשובה ע"ה

מן השמים ינחם בכפליים, אורך ימים ושנות חיים, ומעתה ועד עולם ישרה אצלו שמחה ונחת במלוא חפניים, ששון ושמחה ישיגוהו, ואך טוב וחסד ירדפוהו, ובלע המות לנצח, עדי יקוצו וירננו שוכני עפר בביאת המשיח, בב"א.

החוצמים בנטפי תנחומין

הנזהלת הקהלה



עולת החודש

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתנו לכבוד הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמשים וכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק', ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, לחנך צאצאינו ע"ד המסורה לנו מרבנותה"ק על מרתת הקודש

חודש אדר

מו"ה מעכיל פריינד הי"ו

המלמד: הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

מו"ה וואלף לאנדא הי"ו

המלמדים: הר"ר עזרא בנעט שליט"א והר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

מו"ה משה חיים שפיטצער הי"ו

המלמד: הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מו"ה יעקב יואל פריעדמאן הי"ו

המלמד: הר"ר משה ראטה שליט"א

מו"ה מנחם משה רעטעק הי"ו

המלמד: הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מו"ה יושע געלבשטיין הי"ו

המלמד: הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מו"ה שמואל אפרים הויער הי"ו

המלמדים: הר"ר צבי יודא ווייס שליט"א והר"ר שמעון יואל בראך שליט"א

מו"ה ליפא רובין הי"ו

המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

מו"ה אברהם גרין הי"ו

המלמד: הר"ר אהרן ווייסהויז שליט"א

מו"ה משה יוסף פריעדלענדער הי"ו

המלמד: הר"ר הערשל גראס שליט"א

מו"ה משה שמואל פארקאש הי"ו

המלמדים: הר"ר יואל גרינוואלד שליט"א והר"ר דוד שלמה וואנחאצקער שליט"א

מו"ה אברהם פנחס גאטליעב הי"ו

המלמדים: הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א והר"ר שמואל שאול גרינוואלד שליט"א

מו"ה חיים הערש מויזקאף הי"ו

המלמד: הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א

מו"ה שלמה צדוק האפמאן גי"ו

המלמד: הר"ר יעקב מיכאל היילברוין שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותכם לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

החודש הזה לכם, לכם לכל צרכיכם, עליכם ועל בניכם, וישלח ברכה ה' אלקיכם, להשפיע מעין הברכה כפעולתכם, הון ואושר בבייתכם, תענוג ונחת כל ימי חייכם, ועומדת לעד צדקתכם.

מפעל החזקת מלמד
שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — קט — בלתי מוגה

יום ד' פרשת ויצא תש"ע לפ"ק

ביקור גומלין אצל הגה"צ רבי ישראל האגער שליט"א

מוויזשניץ - בני ברק

בבית האכסניא בבארא פארק

מ'קוקט דאך נאך און מ'טוהט אויך אזוי, האט ער מיר געזאגט אז כ'האב זייער גלייך געטוהן.

הרה"צ מוויזשניץ: יא, פאר צוויי יאר צוריק ווען שלום האט התונה געהאט (ה"ה הרב שלום טייטלבוים שליט"א התן הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א).

רבינו: כ'כין געגאנגען נאר צו די חופה.

א' מבניו: דארט איז שוין געווען גרינגער, ס'איז שוין נישט אין די שבעה...

רבינו: אבער ס'איז אסור, אבל אסור בשמחה, ס'איז מדינא דגמרא.

א' מבניו: די קינדער (של הגה"צ נאב"ד פאטמאר כ"פ שליט"א) מעגן יא מיטהאלטן די התונה?

רבינו: דער פתחי תשובה (שו"ע וי"ד סי' שע"ד) ברענגט אראפ א שיטה אז אויב מ'גיט זיצן שבעה אין א אנדערע שטאט איז מותר - זיי גייען דאך זיצן אין מאנסי - אויך איז דא א

רבינו בא בבוקר להשתתף בהלווית הרבנית הצ' מאוהעל ע"ה ובערב התקיימה שמחת נישואי נכד בנה הגה"צ נאב"ד פאטמאר בארא פארק שליט"א שהוא גם נכד הרה"צ מוויזשניץ שליט"א **הרה"צ מוויזשניץ:** מעבירן את המת מלפני הכלה (כתובות יז).

והזכיר א' הנוכחים על שכמה רבנים ואדמו"רים מקילים לעצמם להשתתף בשמחת נישואי צאצאיהם אפילו בתוך ימי האבילות **ונענה רבינו בצחות ואמר:** וואס צדיקים קענען...

א' מבניו: ווען מיינן שוואגער רבי חיים הערש (הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א) האט התונה געמאכט איז דער פעטער (מרן רבינו שליט"א) נישט געקומען צו די התונה (בהיות בשנת אבלו של משה אחרי פטירת אביו מרן רביה"ק בעל ברך משה ז"ל).

רבינו: רבי מאיר בראנדסדארפער (חבר הביד"צ העדה החרדית ירושת"ו ובעל שו"ת קנה מושם ז"ל) האט מיר נאכדעם באפוילן אז כ'האב זייער גלייך געטוהן, מ'דארף ווייזן פאר די וועלט,

מעמד "החזקת היסודות"

לטובת כולל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הנס בארה"ק

פתיחת המעמד

נטילת ידים לסעודת מלוה מלכה רבתי
זמירות למוצש"ק ע"י חברת "שירה"

בשעה

8:30

מוצש"ק תרומה הבעל"ט - באולם אימפריעל בויליאמסבורג יע"א

פאר א יאר ווען מיין איידעם רבי ברוך מייטלבוים האט געהאט אזא שאלה וועגן זיין ברודער (הרב ארי לייבוש מייטלבוים זל הי"ד), ער איז דאך געווען אין אמעריקא, איז דאזי האט מען גע'פסקנט' אז מ'איז פטור פון אלע מצוות אפאר טעג, פון ווען זיי האבן באקומען די ידיעה, און אריץ ישראל האט מען אנדערש גע'פסקנט'.

הרה"צ מוויזשניץ: מיין איידעם (הרה"ג ר נפתלי מייטלבוים שליט"א שהוה גם אחיו של הנ"ל) האט נישט געדאוונט און נישט געלייגט תפילין ביון קבורה.

רבינו: יא יא, דא אויך, כאטש ער איז געווען דא, און ער איז געווען ווייט, איז מען פטור פון מצוות, ווען מ'פארט נישט איז א מחלוקת צי מ'איז א אונג,² אבער זיי זענען דאך געפארן איז דאך מתו מוטל עליו לקוברו.

הרה"צ מוויזשניץ: ער איז טאקע געווען פארנומען מיט דעם.

און טרינקען און עסן קען מען אן א ברכה?

רבינו: מ'דארף נישט פאסטן...

הרה"צ מוויזשניץ: מ'קען טאקע רוהיג טרינקען, און מ'דארף נישט זוכן איינעם ער זאל איהם מוציא זיין?

רבינו: דער טאטע ז"ל (פרן רבינו בעל ברך משה בעת פטירת בתו הרבנית ח' ע"ה) האט יא געהייסן פאר איינעם זאל איהם מוציא זיין, ער האט געזאגט 'אויך קען נישט עסן אן א ברכה/ האט ער געהייסן איינער זאל טרינקען און זאל איהם מוציא זיין מיט די ברכה.

שער אפרים וואס איז מקיל, דער רמב"ן (הובא במור) זאגט דאך אז די איסור איז נאר 'בעודו לפניו' איז אן א אנדערע שטאט איז מותר, הגם עס זענען דא חולקים, כ'האב אבער געזעהן ברענגען אז רבי ישראל יעקב פישער (ראבי"ד העדה ההרדית ירושת"ו) איז מתיר.

הרה"צ מוויזשניץ: און רבי ישראל האגער (ש"ב בן כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ מאנסי שליט"א התן הנפטר ע"ה) טאר נישט קומען אויף די התנוה?

רבינו: אויף דעם זאגט דער שער אפרים אז מ'מעג, און די זעלבע איז אויך אלע קינדער (בני הנה"צ גאב"ד פאטמאר ב"פ שליט"א).

א' מבנינו: די קינדער האבן דען די זעלבע הלכה ווי די שוואגער'ס?

רבינו: יא, אלעס גייט אריין אין כל המתאבל עמו, אלע זענען די זעלבע זאך, דאס איז דאס לשון השולחן ערוך (יו"ד סי' שע"ד פט"ו ר), אינטערסאנט די הלכה איז נישט אזא הארבע הלכה, מ'איז נאר ביז שבת, נאך שבת איז שוין אלעס מותר, אזוי זאגט דער ש"ך (סי' שע"ד קס"ז) ס'איז נישט העכטע אבילות, דער רמ"א (שם) זאגט אז ס'איז נאר אלץ כבוד.

א' מבנינו: לגבי א אונג וואס וויל דאווענען נישט אין די זעלבע שטאט וואו ס'גייט זיין די לוייה, איז עס אויך די זעלבע זאך (כמו דיני אבילות) אז ס'איז מותר?

רבינו: א אונג איז דאך פטור פון אלע מצוות (ש"ע יו"ד סי' שמ"א ס"א), ס'איז דאך מתו מוטל עליו לקברו.¹

2

עי' בשו"ת מהרש"ם (ח"ב ס"ר"ט) דכשהמת בעיר אחרת ואין דעתו לילך לשם הלה עליו אבילות מיד כששמע המיתה, דכיון שאין דעתו לילך שמה, אין דעתו עליו, הלה עליו האבילות, וכיון שחלה אבילות פקע אניעות, עיי"ש. אך מסתימת כל הפוסקים לא משמע כן עיי' בשו"ת אמרי יושר (ח"א סי' א"א וסי' ק"ב).

1

כן כתב המחבר (שם) ואפי' הוא בעיר אחרת וכי ואפי' אם אינו צריך לעסוק בצרכי המת כגון שיש לו אחרים שעוסקים בשבילו. וכתב הש"ך (סק"ה) דכן הוא דעת הרא"ש הביאו הטור וכן כתב הש"ך (סק"א) אפילו אינו מוטל לפניו אלא מוטל עליו לקוברו כל דין אונג עליו.

דברי פתיחה

ע"י ה"ד הרה"ח פה מפיך מרגליות
 מזה"ר **וזאלף אהרן טעללער שליט"א**
 יליד ארה"ק ומחברי רבני מבצר הכוללים דקרית יואל

בשעה
9:15

מעמד "החוקת היסודות" לטובת כולל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הנס בארה"ק
 מוצש"ק תרומה הבעל"ט - באולם אימפיריעל בויליאמסבורג יע"א

תשלומין זונטיג, איז אויב מ'האט נישט געמאכט מוצאי שבת, ווען מ'איז שוין געווען מחוייב, וועגן דעם אויב מ'איז אוועק שבת איז מען קינמאל נישט מחויב געווארן מיט הבדלה.

הרה"צ מוויזשניץ: איך האב געמאכט הבדלה נאך די מאמע'ס פטירה (הרבנית מוויזשניץ ע"ה) מוצאי שבת שפעט ביינאכט איינס אויגער.

רבינו: מוצאי שבת אליין איז מען דאך יא מחויב צו מאכן הבדלה.

הרה"צ מוויזשניץ: אבער זי איז אוועק פרייטיג צונאכטס.

רבינו: מוצאי שבת אליין אויב מ'איז שוין נאך די לוייה און די קבורה, איז דעמאלטס חל דער חיוב פון הבדלה, און מ'דארף דעמאלטס מאכן הבדלה. נאר אויב מ'איז אוועק שבת, און די לוייה איז זונטיג איז נישטא קיין חיוב, פונקט אזוי ווי מ'איז גע'פסקנט אין שו"ע (או"ח סי' ע"א, יו"ד סי' שמי"א) אז מ'דאוונט נישט נאכדעם די שמונה עשרה אזוי ווי ווען איינער האט פארגעסן, וואס דעמאלטס דאוונט מען צוויי שמונה עשרה'ס, ווייל דא איז מען אינגאנצן פטור געווען.

והזכיר א' הנכדחם שיש מן האדמור"ם שעושים הבדלה ביום ראשון

ואמר רבינו: כ'האב שוין פריער געזאגט, זואס צדיקים קענען...

הרה"צ מוויזשניץ: דער זיידע דער אהבת ישראל טייטש זישישו בשמחה מ'זאל זיך פרייען מיט א שמחה, נישט אז מ'איז פון די ארבעה צריכים להודות, נאכדעם וואס מ'איז פטור געווארן פון שוועריקייטן, נאר מ'זאל זיין א שמחה מתוך שמחה, עס זאל בכלל נישט זיין א צרה.

ונפרדו לשלום

ער האט נישט געלייגט קיין תפילין דעם ערשטן טאג. (שו"ע יו"ד סי' שפ"ח ס"א).

הרה"צ מוויזשניץ: נאך די קבורה אויך נישט?

רבינו: ער איז געווען ביי מיר אין שטוב אין קרית יואל נאך די לוי' און געדאוונט מיטן טלית אן קיין תפילין.

מ'זאגט אז דער ראפשיצער רב האט געזעהן דעם רבי'ן פון לובלין ווי ער האט געדאוונט מיטן טלית אן די תפילין - מ'האט איהם אויך פאסירט אזא פאל - האט דער ראפשיצער רב געזאגט מ'האט זיך מיר געדאכט אז מ'איז יום טוב' (שאו הלכות בטלית בלא תפילין).

א' מבניו: ער האט געמאכט א ברכה אויפן טלית.

רבינו: יא, עס איז שוין געווען נאך די קבורה, תפילין איז א עקסטערע זאך, ווייל מ'הייסט פאר, און אפילו נאך די קבורה אויך נישט.³

וכיכר את רבינו לברך על היין

ובירכו רבינו: לחיים, דער באשעפער זאל העלפן אז עס זאל זיין פרייליכע שמחות אום געשטערט מיט אסאך נחת און שמחה.

הרה"צ מוויזשניץ: אמן.

א' הנכדחים: מיין מומע איז אוועק שבת, און זונטיג איז געווען די לוייה, האט מען נישט געמאכט הבדלה.

רבינו: אז זי איז אוועק שבת, האט מען שוין נישט געמאכט הבדלה, ווייל מ'איז נישט געווען קיין חיוב הבדלה, איז נישט דא קיין חיוב תשלומין, דער טורי זהב (סי' שצ"ו סק"ב) ברענגט אזוי פון די ראשונים אז דער גאנצער חיוב

3

ואיתא בגמרא (סוכה פה.) אבל חייב בכל המצוות האמורות בתורה הוין מתפילין שהרי נאמר בהן פאר, מדאמר ליה רחמנא ליחזקאל (הק"א: כה, ז) פארך הבוש עליך וגו' את הוא דמחויבת אבל כולי עלמא פטירי, והני מילי ביום ראשון, וכן איפסקא בשו"ע (או"ח סי' ל"ח סעי' ה.).

זמן גזרל

בשעה 9:30 תיערך הגרלה מיוחדת על לערנער שטריימל

מעמד "החזקת היסודות" לטובת כולל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הנס בארה"ק מוצש"ק תרומה הבעל"ט - באולם אימפיריעל בווייליאמסבורג יע"א



בשעה
9:30

מוצש"ק פרשת מקץ - הנוכה תש"ע לפ"ק

ביקור הגה"צ רבי משה טייטלבוים שליט"א

דומ"ץ קהילתנו הק' בעיה"ק ירושלים ת"ו

בבית כ"ק מרן רבינו שליט"א - בווייליאמסבורג יע"א

רבינו: דער כפות תמרים רעדט ארום אין יומא (דף עה). אז משה רבינו האט דאך אויך גע'פסקנט מיט רוח הקודש, דורך דעם מן, וז"ל הגמרא: כיצד שנים שבאו לפני משה לדין, זה אומר עבדי גנבת וזה אומר אתה מכרתו לי, אמר להם משה בכורך משפט. למחר, אם נמצא עומרו בבית רבו ראשון בידוע שזה גנב, אם נמצא בבית רבו שני בידוע שזה מכרו לו, עכ"ד הגמ'.

דומ"ץ קהילתנו בירושלים: און רבי אלחנן היילפרין לייגט צו, אז ער האט איבער געזאגט דעם ווארט פאר רבי איציקל ז"ל (הגה"ק רבי משה יצחק געווינצמאן ז"ל האדמו"ר מפשעווארסק) און ער האט זיך זייער באדאנקט פאר איהם, ווייל דער שינאווער רב איז אמאל געווען אין שטאט און האט געטרינקען וויין פון איינעם וואס מ'האט געהאט אויף איהם מרנן געווען...

רבינו: יא, מ'האט געהאט מרנן געווען אויף איינעם, און מ'האט נישט געטרינקען זיין וויין, און יענער האט יא דערלאנגט זיין וויין פאר'ן שינאווער רב, האט זיך איינער אויפגעשטעלט און געזאגט פאר'ן שינאווער רב אז זיין וויין טויג נישט אזוי, דער שינאווער רב איז אזוי שטיין געבליבן און עס באטראכט, און שפעטער האט ער געזאגט די וויין איז גוט!

כ'האב שוין געהערט אז מ'נצט זיך מיט דעם ווארט אויף די מעשה, אפילו תורה לא בשמים הוא, אבער ביי א חומרא קען מען זיך פארלאזן (שעפ"י מה שחידש הכפות תמרים

הדומ"ץ שליט"א סיפר לרבינו ממעלת בית מדרשינו "ברך משה" בעיר ה' שמה אשר הוא כאבן שואבת לת"ח זירא ה' מכל הסביבה שבאים ללמוד שם בשעות הערב וכן בימי ערב שב"ק, כמו כן סיפר לרבינו משיעורי תורה דרבים שנלמדו במסגרת חבורת "סודי התורה" ביומי הנוכה וכוונתה

דומ"ץ קהילתנו בירושלים: ביי אונז אין משפחה איז מקובל א ווארט איש מפי איש פונעם רבי'ן פון לובלין, רבי אלחנן הלפרין (נאבי"ד ראדאמישלא לאנדאן) זאגט מיר עס שטענדיג נאך פונעם טאטן ז"ל (הגה"צ רבי חנני' יו"ט ליפא ז"ל אבי"ד סעמיהאלי) אויפן פסוק (בראשית מג, טז) וטבוח טבח והכן, זאגט די גמרא (חולין צא) פרע להן בית השחיטה וטול גיד הנשה בפניהם, כמאן דאמר גיד הנשה נאסרה לבני נח. לכאורה פון וואו איז די ראייה אז גיד הנשה נאסרה לבני נח, אפשר איז עס נאר א חומרא, אזוי ווי שחיטה וואס בני נח זענען נישט מצווה אויף דעם און דאך האט ער גע'שחט'ן, נאר דער כפות תמרים מוטשעט זיך ביי וועלכע זאכן זאגט מען תורה לא בשמים הוא און מ'קען זיך נישט פארלאזן אויף רוח הקודש, און אויף וועלכע זאכן קען מען יא פסק'ענען מיט רוח הקודש, אז א זאך וואס איז נאר א חומרא קען מען יא פסקענען מיט רוח הקודש, אבער אויב מ'איז אסור על פי דין, קען מען נישט פסקענען מיט רוח הקודש, און די גמרא זאגט דאך טול גיד הנשה בפניהם, פון די לשון 'בפניהם' זעהט אויס אז מ'האט געדארפט זעהן, און מ'האט זיך נישט געקענט פארלאזן אויף רוח הקודש, איז פון דעם א ראייה אז מ'איז געווען אסור על פי הלכה און נישט קיין חומרא.

ביאת צדיק למקום

הזפעת כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בשעה 10.00

מעמד "החזקת היסודות" לטובת כולל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הנס בארה"ק מוצש"ק תרומה הבעל"ט - באולם אימפיריעל בווייליאמסבורג יע"א

בשעה

10:00

געשעהן אדער ס'איז נישט געשעהן, אויף דעם קען מען זיך יא פארלאזן.

דער פעטער ז"ל האט ביי די הנוכה תורות (דברי יואל להנוכה אותיות ד, מ"ו, נ"ד) א גרויסן שמועס איבער דעם, ער ברענגט אראפ דעם חיד"א און ער זאגט אויף איהם זאספ איש מהור' (מלשון הפסוק בפרשת חוקת) ווייל ער האט צוזאם גענומען אלע פוסקים וואס רעדן אין דעם ענין, און ער גייט מיט דעם, אז ווי אזוי האבן די חשמונאים געוואוסט אז די שמן איז מהור, נאר מיט רוח הקודש, און אויף א מציאות קען מען זיך פארלאזן אויף רוח הקודש.

דומ"ץ קהילתינו בירושלים: ווער זאגט אז ס'האט נישט געהאט טומאת מת וועגן אוהל המת?

רבינו: אין הכי נמי, מיט רוח הקודש האבן זיי געקענט זעהן אז ס'איז נישט טמא געווארן.

ס'איז אין ברכי יוסף אורח חיים סימן ל"ב.

דער פעטער ז"ל ברענגט ראיות צו דעם אז אויף א מציאות קען מען זיך יא פארלאזן, און דאס איז די כוונה פון רש"י (שבת כ"א: ד"ה כחותמו) והכירו שלא נגעו בו, און רש"י זאגט נישט ווי אזוי האט מען דערקענט אויף דעם אז ס'איז נישט טמא געווארן, תוס' (שם ד"ה שהיה) זאגט אז ס'איז געליגן אין די קרקע, האט מען געוואוסט אז מ'האט עס נישט אוועק געריקט פון פלאץ, דער ר"ן זאגט אז אויב זיי וואלטן דאס געזעהן וואלטן זיי עס זיכער צובראכן כדי צו קוקן אויב ס'איז נישט דא אין דעם גאלד אדער זילבער, מוז זיין אז זיי האבן עס אינגאנצן נישט געזעהן. אבער רש"י אליין זאגט נישט ווי אזוי האט מען דערקענט אין דעם אז ס'איז נישט טמא, זאגט דער פעטער אז מיט רוח הקודש האבן זיי געזעהן אז ס'איז נישט טמא, ווייל דער ספק איז נישט געווען אין א הלכה, די הלכה האט מען געוואוסט, דער ספק איז דאך געווען נאר אויפן מציאות אויב ס'איז געווארן טמא אדער נישט.

שבדבר הומרא אפשר לסמוך על רוח הקודש, לכן סמך הרה"ק משינאווא על הרוח הקודש לשתות מן היין.⁴

דער חיד"א רעדט ארום צי א זאך וואס איז במציאות צי מ'קען זיך פארלאזן אויף רוח הקודש, ביי א הלכה, א פלוגתא דרבוותא זאגן ווי אזוי מ'פסקנט אין הימל, דאס קען מען נישט, אבער מכבר זיין אז מציאות צי ס'איז יא

כ"כ בדברי תורה - מונקאטש (מהורא שבעה את י'). שהסיפור מהרה"ק משינאווא ששתה מן היין אפילו כשריענו על בעל היין, כי בדבר הומרא אפשר לסמוך על רוח הקודש.

עיי' בס' נפלאים מעשיך (עמ' ת"ג) בשם הגה"צ מפאיע הי"ד, שפעם אחת נפגש הרה"ק מצאנז זי"ע עם גדול א', והביאו לפניו יין ופירות, והרה"ק לא רצה לשתות מן היין, והלה כיבד את הרה"ק שיברך תחילה וכשראה שהרה"ק מושך ידו התחיל אותו גדול לשתות ממנו, וכעבור דקות ספורות הגיע שליח כמורצה להודיע שהיין הוא סתם יינם ואסור לשתותו מספק, אז הבין אותו גדול שעל כן נמנע הרה"ק מצאנז לשתותו, אמנם אותו גדול בא בטענה לפני הרה"ק, אם אתם ידעתם על פי רוח הקודש שהיין הוא סתם יינם למה לא הודעתם לי דבר זה, ענהו הרה"ק: תורה לא בשמים היא און מיט רוח הקודש פסקענט מען נישט. והביא כמה ראיות לדבריו, שבפר' ויחי (מ"ה י) כתיב ומולדתך אשר הולדת אחרים לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם וגו', ולכאורה הרי יעקב היה יכול לדעת ברוח הקודש שכבר לא יהיו בנים ליוסף, אלא מכאן ראינו אז מיט רוח הקודש פסקענט מען נישט. עוד הביא ראיה, דבסנהדרין (ף ע"א) איתא בגמ' חד מ"ד דבן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות עי"ש. ולכאורה קשה דא"כ למה האריכו חכמים בכל פרטותיה והלכותיה דהי היה ביכלתם לידע שהיא מילתא דלא שכיחא, אלא מכאן ראינו אז מיט רוח הקודש פסקענט מען נישט און די תורה' מוז שרייבען די הלכה, והכמי הגמי הוצרכו לבאר ההלכה, ועוד האריך הרה"ק בענין זה. עיי' בס' מקור חיים (אות תל"ד) שמביא פי' בשם הרה"ק מצאנז על ענין זה שאין לפסוק על פי רוח הקודש, עי"ש. ועיין בס' דברי מנחם (מהרה"ק מסטראפקוב פר מק"ץ עה"פ וישתו וישכרו עמו וגו' שמביא בעין סיפור הנ"ל על אביו הק' משינאווא, עי"ש].

על שלש"ה דברים

| | | |
|--|---|---|
| <p>עמוד החסד</p> <p>בשעה 10:00 האורח החשוב הרה"ג ר' חיים משה לעווי שליט"א מנה"ר בנישית מהר"ט ויספור פרטים נשגבים אודות פעולות של "חסד" ע"י צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים</p> | <p>עמוד העבודה</p> <p>בשעה 9:45 אורחינו הדגול הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א בבני ברק ויספור עיר ות נאמנה מפעולות ויספור פרטים נשגבים אודות "עמוד העבודה" ע"י צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים</p> | <p>עמוד התורה</p> <p>בשעה 9:30 הגה"צ רב דקהלתינו שליט"א בוזיליאמסבורג ויספור פרטים אודות הגברת "כח התורה" במסגרת צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים</p> |
|--|---|---|

בשעה 10:00

רבינו: כ'האב געהערט פון טאטן ז"ל א מעשה - די וואך איז דאך די יארצייט פון שינאווער רב - נעבן סיגוט איז דאך דא א שמעטל בערבעשט, און דער וואלאווער רב רבי יוקל (הגה"ק רבי ישראל יעקב יוקל ז"ל, בן הגה"ק רבי שמואל מגארליץ ז"ל, חתנו של הודו אחי אביו מרן הייטב לב ז"ל) איז געווען רב אין בערבעשט, און ווען דער פאטער רבי שמואל איז אוועק, איז רבי יוקל געפארן קיין גארליץ (להיות שם ממלא מקום אביו ברבנות) האט ער אריינגעשטעלט זיין איידעם רבי רפאל גראס אין בערבעשט, ער זאל זיין דארט דער רב אנשטאט איהם.

הביא בשם המשנה למלך (ה"י אישות פ"ט ס"ו) דבספק דדינא לא סמכינן אנבואה דתורה לא בשמים הוא אבל בספק דמצואות סמכינן, ע"י"ש. ויש להביא ראיה לזה דהנה כתבו התוס' (עבודה זרה פ"ה) בשם הירושלמי, אין לך הר ובעבה שלא עבדו עבודה זרה, ולפי זה איך בנו ביהמ"ק על הר המוריה, ותרצו דעל פי הנביא שאני. ולכאורה קשה הלא הנביא מותר לשנות הוראות שעה אבל לא מה שישאר לעולם והביה"ק הוא בית עולמים. וכיאר א"י זללה"ה בישמח משה (פ וירא) שהנביא גילה לנו שהשי"ת שמר את המקום שלא יעבדו שם עבודה זרה. וזה שאמר על אחד ההרים אשר אומר אליך שלא נעבד שם עבודה זרה, ע"י"ש. ולכאורה איך אפשר לסמוך על הנביא לבנות שם בית עולמים תורה לא בשמים היא, אלא על כרחך ראה מזה לדברי החיד"א דבספק מצואות סמכינן, וכיון דהנביא העיד ברוח"ק שלא עבדו שם עבודה זרה מותר לסמוך על זה. וכזה יתבאר הכתוב עדותיך, הכולנה מה שהקב"ה מעיד על פי נביא על ידי בת קול או ברוח"ק, נאמנו מאד, שמותר לסמוך על זה במקום שצריכים לברר ספק מצואות, והראיה לביתך נאום קודש, ממה שהעיד הנביא על ביהמ"ק דמותר לבנות על הר המוריה, וליכא למימר הדין רק הוראת שעה, שהיה' ה' לאורך ימים, שהוא בנין עולמים, ואם כן איך בנו שם ביהמ"ק, אלא על כרחך דבכה"ג שהוא רק ספק מצואות אפשר לסמוך על דברי הנביא ועל רוח הקודש.

ועי' בספ"ה ק ויואל משה (מאמר א ס"י קכ"ז) בכיאר הסוגיא דבי טבחה דאחאב (חולין ד'): שמצינן לדברי הישמח משה הנ"ל, וכעין זה כתב בשו"ת התם סופר (ו"ד סי' ה"ג) בשם מורו הק' הרנ"א ז"ל, ע"י"ש.

און דער פעטער ז"ל זאגט דארט אז וועגן דעם איז מצותה בראיה, ווייל דער גאנצער נס איז געווען אז זיי האבן 'געזעהן' מיט רוח הקודש.

ער (הרב החיד"א) ברענגט אויף א צווייטן פלאץ (ברכי יוסף י"ד סי' ס"ו בשם ספר טעמי המצוות למהר"ח פ' אחריו) אז דער אר"י הק' האט געטרינקען א איי ביינאכט, און ער האט עם נישט באקומט פון בלוט'ס טראפ, ווייל ער האט עם איבער געקוקט מיט רוח הקודש, אזוי שרייבן זיי,⁵ און אויף מברר זיין א מצויאות האט ער זיך פארלאזט אויף רוח הקודש.

דומ"ץ קהילתינו בירושלים: און דער חידוש איז אז ער האט דאך נישט געדארפט צוקומען צו רוח הקודש, ווייל ער האט דאך יא געקענט באקוקן.

א' הנורכחים: דער רבי האט אמאל געזאגט מיט דעם ווי אזוי האט מען געוואוסט אויפן הר המוריה שלא נעבד, אז מ'האט זיך געקענט פארלאזן אויף רוח הקודש.

רבינו: ס'איז א ישמח משה פרשת וירא אז א נביא האט מגלה געווען אז ס'איז נישט געווען נעבד.⁶

5

בסי' שרף פרי עין החיים [מהרה"ק רבי משה מדליטא ז"ל] (שני סעודה פ"ק ה) ג'ספ' הג"ה מספר זאת חוקת התורה, וז"ל: "ודע כי הרב האלקי כמדהאר"י זלה"ה הי' אוכל ביצים צלויים ולא הי' חושש אל הדם הנמצא לפעמים בהם. אבל אומר אני לא כל הרוצה ליטול את השם יבוא יטול ראה מהרב זלה"ה, כי מה שהוא לא היה חושש לדם, כי אילו היה דם בתוך הביצים שהי' בידו, בוודאי היה יודע, כי לא הי' נעלם ממנו שום דבר גדול או קטן אשר נעשה בשמים ממעל ומתחת לארץ, כ"ש שהי' יודע כמה שהי' בידו לכן לא הי' חושש, אבל אינש דעלמא מי שהוא בעל נפש יזהר בהם".

6

וכזה פירש מרן שליט"א בשיעור תהלים יום ד' וישב תשס"ז את מאמרו"כ (תהלים ג' ה) עדותיך נאמנו מאד לביתך נאום קודש ה' לאורך ימים. י"ל על פי מה דקי"ל (בבא מציעא נ"ט) אין סומכין על בת קול, כי תורה לא בשמים הוא, אכן החיד"א בברכי יוסף (א"ח סי' לב סק"ד)

דבר הכולל

דרשת כ"ק גאב"ד דקהלתינו הק' שליט"א

15'טע עוון

נשיא כוללים



מעמד "חזקת היסודות" לטובת כולל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הגס בארה"ק מוצש"ק תרומה הבעל"ט - באולם אימפריעל בויליאמסבורג יע"א

בשעה

10:15

גארנישט מוהן ער האט זכותים, ער איז א גרויסער מכנים אורח, ער האט א אפגעגע שטוב, פתו מצויה לעוברי דרכים, אזא איד קען מען נישט משעפען! שרייב פאר רבי רפאל אז ער זאל פראבירן זיך איבער בעמט מיט איהם אפשר וועט עס גיין.

דער ברודער האט אוועק געשריבן פאר רבי רפאל די גאנצע מעשה, ווען רבי רפאל האט באקומען דעם בריוו האט ער געוועהן אז דער שינאווער רב זאגט איהם אז ער האט נישט קיין ברירה, און די עצה איז אז ער זאל פראבירן זיך איבער בעמט, איז ער אריבער געגאנגען צו דעם ראש הקהל און איהם פארציילט די גאנצע מעשה - דער שינאווער רב האט איהם נישט געקענט - אז דער שינאווער רב האט פראבירט צו גיין אנטאפן וואו מ'דארף אבער ער האט געזעהן אז אזא איד קען מען גארנישט מוהן ווייל ער איז א מכנים אורח. דער איד איז נישט געווען קיין גאנצער נאר, ער האט פארשטאנען אז דער שינאווער רב איז איהם נאכגעגאנגען און איהם געוואלט... נאר ס'איז איהם יעצט געראטן איז ער ניצול געווארן, האט ער זיך איבער געבעמט מיטן רב און איז געווארן זיין ידיד.

זאמר רבינו: כ'האב געמיינט אז מזועט נאך היינט אהיים פארן, נאר איך זעה די וועטער, די שניי, פאר איך נישט אהיים, די וועג איז דאך אביסל סכנה'דיג.

א' הנוכחים: רש"י זאגט דאך די וואך (פרשת מקץ) אז יעקב האט נישט געוואלט שיקן בנימין וועגן די סכנה.

רבינו: רש"י זאגט די קומענדיגע וואך (פרשת ויגש) אל תרגזו בדרך... אז מ'דארף גיין בכי טוב.

און כ'האב דאך דא מלית ותפלין (שהביא עמו ביום ה' בערב בבואו מקרית יואל להלדת נר הנוכה אור ליום ו' ערש"ק מקץ).

אח"כ נשאר הדומ"ץ ביחודות אצל רבינו להתברך כפר"פ
ונפרד מרבינו לשלום

דארט איז געווען א ראש הקהל וואס האט איהם נישט געוואלט, נאר ער האט געוואלט אז דער זון דער לאפושער רב (הגה"צ רבי משה דוד מייטלבוים ז"ל) זאל זיין דארט רב, אבער דער שווער (הגה"ק רבי יוקל ז"ל) האט איבער געגעבן דאס רבנות פאר'ן איידעם (הגה"צ ר' רפאל ז"ל).

דער ראש הקהל האט איהם אויסגעטיילט גרויסע צרות - אינדערהיים אז דער ראש הקהל האט געוואלט האט ער געקענט אויסטיילן ביטערע צרות.

דער רבי רפאל איז געווען א שינאווער חסיד - ער איז געקומען פון מעליץ - און נישט נאר ער איז געווען א שינאווער חסיד, נאר די גאנצע משפחה זענען געווען שינאווער חסידים. אמאל איז ער געווען זייער דערביטערט פון די קוועטשערייען וואס מ'האט איהם אזוי געקוועטשט, האט ער געשריבן א בריוו פאר זיין ברודער - וואס האט געוואוינט אין מעליץ - וואס איז אויך געווען א שינאווער חסיד, ז'וען דו פארסט אריין קיין שינאווא זיי מ'ד מוכיר פאר'ן שינאווער רב, און ער זאגט אזוי, וואס איז די גבורה פונעם ראש הקהל? ווייל ס'גייט איהם גוט, ער איז מצליח אין די געשעפטן, במילא האט ער צייט צו רודפ'ן דעם רב, אז דער שינאווער רב וועט איהם א דרוק מוהן אין זיינע געשעפטן, וועט ער האבן צו מוהן מיט זיך, וועט ער האבן די דאגות, וועט איהם זיין קאפ ליגן אין אנדערע זאכן, וועט ער איהם צורוה לאזן, במילא בעט ער דעם שינאווער רב ער זאל זעהן עפעס צו מוהן.

רבי רפאל'ס ברודער האט באקומען דעם בריוו, און ער איז געפארן קיין שינאווא, דער שינאווער רב האט דאך געקענט דעם רבי רפאל - ער איז געווען זייער א ערנסטער איד - זאגט דער שינאווער רב 'לאמיר זעהן דעם בריוו, האט ער געוויזן דעם בריוו. דער שינאווער רב איז געווארן זייער פארטראכט, און ארויף געלייגט די האנט אזוי, נאכדעם רופט ער זיך אן 'מ'קען דעם איד

התחזקות היסודות

דברות קודש וזכרי ברכה

כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בשעה

10:50

מעמד "החזקת היסודות" לטובת כולל עצי חיים צדקת רבי מאיר בעל הגם בארה"ק מוצש"ק תרומה הבעל"ט - באולם אימפיריעל בויליאמסבורג יע"א

מערכת

משולחן מלכים

כ"ה

בשורה טובה תדישן עצם

בס"ד י"ל קונטרס הנפלא

משולחן מלכים

שיחות קודש מכ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בעת שהותו פה ארדה"ק בחודש חשון תשס"ט, ובעיר לאנדאן צ"ו חדש אדר תשס"ט, הענל"ט

הקונטרס יחלק כמתנה לכל המתנדבים בעם

\$120 בסכום של
לכה"פ

אצל מעמד דינער הראשונה והחוקת היסודות

למזבת צדקת רבי מאיר בעל הנם מלל עצי חיים

בל"ל מוציש"ק הבעל"ט בעיר וויליאמסבורג

וגם לרבות נמצא כעת בשלבי העריכה

קונטרס משולחן מלכים

כל השיחות משנת תשס"ח הענל"ט, ש"ל בקרוב, וכל המשתתפים בסכום הנ"ל יקבלנו כשי"ל

קחו ברכה אל תוך בתיכם

המערכת

נ"ב. אדם אוסר את שלו, ואין להדפיס שום שיחה מאת כ"ק מרן רבינו שליט"א בלי רשותנו.

די היסטאריע

ה איבער די התייסדות פונעם קופת רבי מאיר בעל הנס



און די גרינדונג פונעם כולל מיסודם של רבותינו הקדושים זצוק"ל לבית סיגוט-סאטמאר בשנת תרס"ד



אין קורצן פון פריער:

במשך פון די ת' און אין אנהייב ת"ק יארן זענען געווען מערערע קלענערע עליות ווען אסאך גרופעס האבן עולה געווען קיין ארץ ישראל ובתוכם דער פרי חדש, דער אור החיים הקדוש, דער בעל מסילת ישרים, און נאך.

אויך האבן מיר געשריבן איבער די מחלוקת אינערהאלב די ספרדישע קהלה אין יאר תקכ"ב, און ווי אזוי עס איז נאכדעם שטיל געווארן.

און יעצט ליינט ווייטער:

די עליות קיין ארה"ק פון די תלמידי בעש"ט הק'

המצוה הזאת להזהיר גדולים על הקטנים בכל המקום ובכל הארץ יצא קום קו המשפט ובקצה תבל מיליהם ואם אין הדבר הזה יעשו ויכלנו עמוד וגם כל העם הזה אחינו אנשי גאולתינו על מקומם יבא בשלום", עכ"ל.

איבערזעצונג אויף אידיש: "אז די ערליכע אידן זאלן נישט טוהן די עוולה צו משנה זיין ח"ו פון איין צדקה צו די צווייטע צדקה צו געבן פון די פושקעס וואס איז באשטימט געווארן מיט אסאך יארן צוריק מיט די הסכמה פון די גאונים די רבנים פון אשכנז אז זיי געהערן נאר פאר די חכמי האשכנזים און פאר די ארימעלייט פון ירושלים, און נישט פאר א צווייטע צדקה, און עס ליגט א פליכט אויף ענק צו אנווארענען יונג און אלט, און אין אלע פלעצער און אין אלע לענדער זאל ארויס גיין אט די תקנה, און אויב מיר וועלן דאט טוהן וועלן מיר זיך קענען

ווי פריער דערמאנט, האט אין שנת תק"ב האט עולה געווען קיין ארץ ישראל הרה"ק רבי אברהם גרשון מקיטוב זצ"ל דער שוואגער פונעם בעש"ט הק' און ער האט זיך באזעצט צום ערשט אין די שטאט חברון, און נאך עטליכע יאר האט ער זיך באזעצט אין ירושלים עיה"ק ת"ו.

מיר טרעפן א בריוו פון יאר תקי"ז וואס איז געשיקט געווארן דורך איהם פאר די ק"ק מיץ צו מחזק זיין די תקנה פון שטיצן אנ"ש אין ארה"ק, ער שרייבט דארט בזה"ל: "שלא יתנו הצדיקים בעולתה ידיהם לשנות מצדקה לצדקה ליתן מקופת צדקה הקצובים והקבועים מאז ומקדם בהסכמת הגאונים רבני אשכנז נר"ו אשר הם שייכים דוקא לחכמי אשכנזים ועניים אשר בירושלים המה ולא לצדקה אחרת, ועליהו דידהו רמ"א

ווען א טייל פון די גרופע האבן געזעהן די שוועריגקייטן וואס ס'שטעקט מיטן וואוינען אין אר"י אזש ס'איז ממש נישט במציאות זיך צו האלטן אין אזעלכע אומשטענדן, האבן זיי זיך אויפגעהויבן און צוריק געפארן קיין חוץ לארץ.

האלטן און אויך אונזערע ברידער די יושבי ארה"ק וועלן זיין צופרידן, עכ"ל.

*

אין יאר תקכ"ה נאך די הסתלקות פונעם אור שבעת הימים דער הייליגער בעש"ט זי"ע זענען זיינע

גרויסע תלמידים הרה"ק רבי נחמן הורדונקא'ער זצ"ל און הרה"ק רבי מנחם מענדל פון פרעמישלאן זצ"ל ארויף קיין ארץ ישראל און זיי האבן זיך באזעצט אין די שטאט צפת תובב"א, אבער די יקרות און די הונגער דארט איז געווען ממש אומדערטרעגליך, וואס איז געקומען צוליב אפאר סיבות, ערשטנס צוליב די שרעקליכע ערד-ציטערניש וואס איז דארט געשהן אין יאר תק"כ, און אויך צוליב די אומגעהויערע גרויסע שטייערן וואס די אראבישע שכנים האבן ארויפגעלייגט אויף די אידן א.א.וו., און



ציון הרה"ק רבי נחמן מהורדונקא זי"ע



ציון הרה"ק רבי מנחם מענדל מפרעמישלאן זי"ע

די גרויסע עליה קיין ארה"ק אין שנת תקל"ז

וועלכע האבן זיך געפירט בדרכי החסידות אין שפיץ פון זייער רבי'ן הרה"ק רבי אברהם הכהן מקאליסק זצ"ל. צוליב א מעשה שהיה האט אויפגעפלאקערט די מחלוקת אויף א שרעקליכן אויפן און מ'האט אנגעהויבן צו רודפן די חסידים אז ס'איז ממש מותר געווארן זייער בלוט ווי וואסער ח"ו, ווי עס איז באקאנט די מעשיות פאר יעדן און עס איז נישט דא דער פלאץ צו מאריך זיין אין דעם.

ספעציעל נאך די פטירה פון זייער גרויסן רבי'ן דער מעזריטשער מגיד זצ"ל זענען זיי געבליבן ווי שאף אן קיין פאסטעכער און זיי זענען געווען ממש אובדי עצות.

דעמאלטס האבן זיך צונויפגענומען עטליכע פון די גדולי ומנהיגי החסידות און זיי האבן באשלאסן צו פארלאזן דאס לאנד מיט די אלע שוועריקייטן און רדיפות וואס זיי האבן דארט געליטן, און זיי האבן באשלאסן ארויפצוגיין קיין ארץ ישראל לחונן עפרה פון די הייליגע לאנד און זיך באזעצן אין עיה"ק צפת ת"ו און

עס איז באקאנט פאר יעדן אז אין יאר תק"ל האט אויסגעבראכן די גרויסע און באוואוסטע מחלוקת אקעגן חסידות מיט די פילע רדיפות וואס זיי האבן דעמאלטס געליטן פון די מתנגדים, אזוי ווייט אז אין יאר תקל"ב איז ארויסגעקומען די מורא'דיגע חרם אקעגן די חסידים וואו דארט האט מען גע'אסר'ט פאר יעדן צו האבן די מינדעסטע שייכות און אפגערעדט פון זיך צו מצטרף זיין צו אט דעם "כת".

דאס וויגעלע פון חסידות איז דאן געווען אין די שטאט מעזיבוז' וואס איז אין אוקריינע, און עס האט זיך אנגעהויבן צו צושפרייטן אויפן גאנצן ארום, פון דארט איז עס אריבער קיין מעזריטש וואס איז אין וואהלין און פודליא, און ס'האט אויך פארצווייגט אירע ווארצלען אין די מדינות רייסין און ליטא, און די שטערקסטע ליטווישע שטעט ווי שקלאוו, פלאצק, און אפילו אין ווילנא אליין - וואס איז געווען דער צענטער פון תורה פאר יהדות ליטא - אויך דארט איז געגרינדעט געווארן א ווינקל פאר א קבוצה חסידים יונגעלייט עובדי ה'



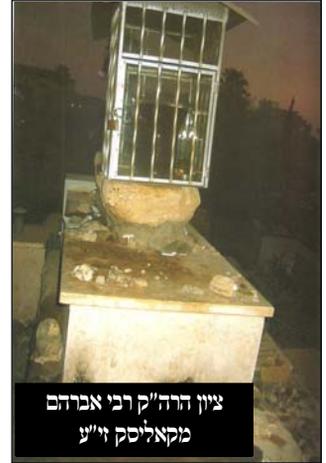
צינן הרה"ק רבי מנחם מענדל מוויטענבסק זי"ע

אור החסידות אין חו"ל צו מקרב זיין אידן לאביהם שבשמים אין מדינת רוסלאנד. פאר ווען די קבוצה האבן זיך ארויס געלאזט אויפן וועג קיין אר"י זענען זיי געפארן זיך געזעגענען און

אפגעמען א ברכת פרידה פון די גדולי תלמידי הבעש"ט הק' הרה"ק רבי פנחס'ל קאריצ'ער זצ"ל, הרה"ק רבי ר' ברוכ'ל מעזיבוז'ער זצ"ל, און דער הייליגער תולדות זצ"ל, אזוי ארום איז באקאנט געווארן אין אלע שטעטלעך אין רוסלאנד און ארום איבער די גרויסע נסיעה וואס ווערט געפלאנט דורך די חסידים ארויף צו גיין קיין אר"י און עס געווארן די געשפרעך פונעם טאג. ס'איז באקאנט די מורא'דיגע אויסדרוק וואס דער הייליגער ריזשינ'ער זצ"ל שרייבט אויף אט די נסיעה, בזה"ל: "באותן כוונות ויחודים של אברהם אבינו בצאתו מחרן ללכת ארצה כנען על פי ציווי השי"ת, כך נסעו אלו לארץ ישראל".

דארט דינען דעם באשעפער מיט נחת און הרחבת הדעת אן קיין שטערונגען.

עס איז דעמאלטס ארויפגעקומען קיין ארה"ק גאר א גרויסע קבוצה אזש ס'האט זיך געציילט איבער דריי הונדערט מענטשן, אין שפיץ פון אט די חבורה זענען געווען די גרויסע צדיקים הרה"ק רבי מענדעלע וויטעבסק'ער זצ"ל, הרה"ק רבי אברהם קאליסק'ער זצ"ל, הרה"ק רבי ישראל פאלוצק'ער זצ"ל, הרה"ק רבי שלמה זלמן פון ווילנא זצ"ל, און נאך און נאך,



צינן הרה"ק רבי אברהם מקאליסק זי"ע

אין אנהויב פון די נסיעה האבן זיך אויך באטייליגט דער הייליגער בעל התניא זצ"ל און הרה"ק רבי יעקב שמשון משפיטיווקא זצ"ל, אבער זייענדיג אונטערוועגס אין די שטאט מאהליב האט מען זיי זייעהר מפציר געווען זיי זאלן צוריק גיין איבערלייבן אין חו"ל וויבאלד די יושבי הגולה בלייבן ממש כצאן בלי רועה, אזוי האבן זיי טאקע געטוהן און זיי זענען צוריק געגאנגען פארשפרייטן די

ווי אזוי האבן זיי זיך באזעצט אין ארה"ק ? לינט ווייטער קומענדיגע וואך אי"ה



ה כ ו נ ו ! ה כ ו נ ו !

דינער הראשונה

מוצש"ק פר' תרומה הבעל"ט - בעיר וויליאמסבורג

קרן עקר וישיבת "ברך משה" להסדרת סאטמאר

ע"ש כ"ק רבינו הקודש מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעעונו"א

קרית יואל - בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעתו"מ

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מזל טוב חמה ולבבית לאנשי החשובים כל אחד בשמו ובורך

הרה"ח ר' יעקב ריבל שליט"א

לנישואי בתו ביום שני באולמו הוד והדר

הרב ר' חיים אורי ראזנבערג שליט"א

מנהיג בת"א

להכנס בנו, הבי יצחק הי"ד לעול התורה והמצוות

הרה"ח חיים בערקאוויטש הי"ד, קרית יואל

ולאביו הרה"ח ר' אהרן לייב בערקאוויטש שליט"א

ולחתנו הרה"ח ר' אהרן ווערעבערגער שליט"א, קרית יואל

להכנס בנו, נכדו הבי משה יוסף הי"ד לעול התורה והמצוות

הרה"ח מאיר אלי אקער הי"ד

ולחתנו הרה"ח ר' יוסף יושע גרין שליט"א, חבר הנהלת המוסדות

להולדת נכדו

אצל בנו, נכדו הרה"ח מרדכי מנחם אקער הי"ד, לאנדאן

"נפש ה'ה"

ע"ש רבנות הנדקת
מרת ח' מיזליש ע"ה
בת מרן רבינו משה זיע
נלביע ח' שבת תשנ"ג
☆☆☆

"חסדי מנחם משה"

ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נלביע י"ג מנחם אב תשנ"ב
☆☆☆

"תהלה לרוד"

ע"ש ר' משה דוד
מעלער ז"ל
ב"ר חוקא"ל משולם ז"ל
נלביע י"א תשרי תשמ"ח
☆☆☆

"אב"ן ישראל"

ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נלביע ט"ז חשוון תשל"ז
☆☆☆

"ציון לנפש הורה"

ע"ש ר' בן ציון בנעט
ז"ל ב"ר ישראל צבי ז"ל
נלביע ט' שבת תשנ"ג
וונתו מרת ח'ה ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נלביע י"א סיון תשנ"ה
☆☆☆

"חסדי בא"ר"

ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נלביע כ"ג ניסן תשנ"ז
וונתו מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שמעון
נלביע ה' שבת תשנ"א
☆☆☆

"משאת חיים"

ע"ש ר' חיים גרין ז"ל
ב"ר מרדכי מנחם ז"ל
נלביע כ"א אדר א' תשמ"ח
וונתו מרת אלטע
שוינדל ע"ה
ב"ר משה אליהו ז"ל
נלביע י"ב ניסן תשנ"ג

"חסדי שלמה זלמן"

ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי וויצעבערגער ז"ל
נלביע ח' כסלו תשמ"ב
☆☆☆

"חסדי ישראל יעקב"

ע"ש ר'
ישראל יעקב איינבערגער ז"ל
נלביע ט"ז אייר תשנ"ז
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
פענדל ז"ל ב"ר סיון תשנ"ה
ואמו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נלביע כ"ט תמוז תשנ"ג
☆☆☆

"חסדי שמואל וחנה"

ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נלביע ג' תשרי תשנ"ח
וונתו מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נלביע י"ב חשוון תשל"ז
☆☆☆

"אנשי ה'ה"

ע"ש
ר' אביגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמ' ז"ל
נלביע ז' שבת תשנ"ג
וונתו מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל' מנחם ז"ל
נלביע ב' אלול תשמ"ג
☆☆☆

"צב"א מרו"ם"

ע"ש ר'
צבי אלימלך געלבמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נלביע ה' אלול תשנ"ט
וונתו מרת ברינדל ע"ה
בת ר' מרדכי מנחם ז"ל
נלביע כ"ה תמוז תשנ"ט
☆☆☆

"אפריון נמט' לר'

שמעון"
ע"ש ר' שמעון דאקאף ז"ל
בן ר' שניאור זלמן ז"ל
נלביע ז' מנחם אב תשנ"ח
☆☆☆

"זכרון חיים צבי"

ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חוקי אתמר טובי ז"ל
נלביע י"ג כסלו תשנ"ה
☆☆☆

"ממכון שבתו

השגירה"

ווייסט איר?

אז פיל מער ווי

איין כולל

ווערט אויסגעהאלטן דורך

צדקת רבי מאיר בעל הנס
כולל עצי חיים?

וויפיל יא?

מער פרטים
ליינט אין אונזער רייכער "בראשור"
וואס וועט איה ערשיינען
אין די נאנטע טעג



כולנו למעמד האדיר

החזקת היסודות

ע"י כ"ק מרן רבינו שליט"א

דינער הראשונה | מוצש"ק תרומה | באולם אימפעריעל, וויליאמסבורג

ווייסט איר?

ב"ה

וואו עס איז
איינס פון די גרעסטע צוזאמקנופטן
פאר ערליכע אידן אין בני ברק, ביי

שמחת בית השואבה און הקפות שניות?

Fine Design - 865.660.83

און וואס איז געווען איידער
"צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים"
האט גענומען אויף זיך דאס צוצושטעלן?

מער פרטים
ליינט אין אונזער רייכער "בראשור"
וואס וועט איה' ערשיינען
אין די נאנטע טעג



כולנו למעמד האדיר

החזקת היסודות

ע"י כ"ק מרן רבינו שליט"א

דינער הראשונה | מוצש"ק תרומה | באולם אימפעריעל, וויליאמסבורג

ב"ה

ווייסט איר?

וואס איז
דער גרעסטער און שענסטער

פסח חלוקה בדרך כבוד

אין ארה"ק?

**וויפיל כח און מיה ווערט אריינגעלייגט אין די חלוקה?
און וויפיל עסקנים פון "צדקת רבי מאיר בעל הנס כולל עצי חיים"
זענען אריינגעטון דערין?**

מער פרטים
ליינט אין אונזער רייכער "בראשור"
וואס וועט איה' ערשיינען
אין די נאנטע טעג



כולנו למעמד האדיר

החזקת היסודות

ע"י כ"ק מרן רבינו שליט"א

דינער הראשונה | מוצש"ק תרומה | באולם אימפעריעל, וויליאמסבורג

נזא

כול התאחדותינו ש"י התאחדות האברכים די סאטמאר בני ברק

עמוד החסד

Fine Design - 9646033